

*****

NCGUB: News on Migrants & Refugees- 3 July, 2009 (English & Burmese)

*****

HEADLINES

*****

NEWS ON MIGRANTS

- Hostages and slaves: Human trafficking on the Malaysian-Thai border**
- ITF film wins labour shorts award**
- Burmese Injured in Malaysian Camp Riots**
- Meeting held to pre-empt spread of swine flu to migrant workers**
- Phuket Navy Crackdown Highlights Fishing Illegals**
- Phuket's Burma Workers in Mass Registration**
- Thai police arrest Burmese forging registration documents**
- Alien children want multilingual, multicultural**

NEWS ON REFUGEES

- Food Crisis In Chin State Worsens As Rainy Season Comes**
- 50,000th Myanmar refugee to be resettled in West, says UN**
- Bangladesh Removes Rohingyas from Nearby Refugee Camp**
- IDPs, land confiscation and forced recruitment in Papun District**
- Mae La Refugees Fear DKBA Attack**
- Aid workers still being denied Burma visas**

*****

ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများသတင်း

အလုပ်သမား လက်မှတ်အသစ်လုပ်ပေးခြင်းနှင့် အလုပ်သမားများအခွင့်ရေးများအတွက် ဆွေးနွေးပွဲ ပြုလုပ် နိုင်ငံခြား လုပ်သားများကို ထိုင်းအစိုးရက အလုပ်သမားကဒ်အသစ် စတင်ထုတ်ပေး ထိုင်းအစိုးရက အလုပ်သမားလက်မှတ်သစ် စတင်လုပ်ပေးပြီ

ထိုင်းကျန်းမာရေးဝန်ကြီးမှ မြန်မာအလုပ်သမားများကို ဝက်တုတ်ကွေးသတိပြုကြရန် မှာကြား နိုင်ငံခြားသွားရောက် အလုပ်လုပ်ကိုင်သူများ သတ်မှတ်ဆေးခန်းများတွင်သာ ဆေးစစ်ရန်ညွှန်ကြား မဟာချိုင်ဒေသ အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင် အစိုးရသတ်မှတ်နှုန်းထက် ပိုပေးနေရ

မလေးတွင် ဆန္ဒပြ မြန်မာ အကျဉ်းသားများ အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းခံရ စမုန်ညင်းထိမ်းသိန်းရေးစခန်းတွင် ဆူပူမှု ဖြစ်၊ မျက်ရည်ယိုပိုးသုံး၍ ဒဏ်ရာရသူ ရှိ

မလေးရှား ထိမ်းသိမ်းရေးစခန်းရှိ မြန်မာများ ဆန္ဒပြမှုဖြစ် ထိုင်းနိုင်ငံရောက် မြန်မာလုပ်သားများ အခွင့်အရေးချိုးဖောက်ခံနေရ

အလုပ်ရှင်မရှိသဖြင့် အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်သူ နည်းပါး

ဒုက္ခသည်များသတင်း

မယ်လဒုက္ခသည်စခန်း ပြာပုံဖြစ်ရမည်ဟု ဒီကေဘီအေတပ်ဖွဲ့ ကြိမ်းဝါး တတိယနိုင်ငံတွင် အခြေချသူ မြန်မာဒုက္ခသည် ၅ သောင်းပြည့်ပြီ

ဒီကေဘီအေ အင်အား ၂၀ ထိုင်းဘက်ခြမ်းသို့ ဝင်လာသဖြင့် ဒုက္ခသည်များ ထိတ်လန့် ရိုဟင်ဂျာ ၁၀၀၀ ခန့် အတင်းအကျပ် ပြောင်းရွှေ့ခံရ

*****

NEWS ON MIGRANTS

*****

Hostages and slaves: Human trafficking on the Malaysian-Thai border **By Wai Moe**

Alor Setar, Malaysia

"Malaysian migration officers sold me to a human trafficking gang located near the Thai-Malaysian border," said Lwin Ko, one of thousands of victims of human trafficking in Malaysia.

Like many other Burmese migrant workers and refugees in Malaysia, he was arrested for illegal entry into the country. After processing in an immigration detention center, he said, immigration officers transferred him directly to a gang of human traffickers, who treated him as a "hostage," or slave, to be held for a lucrative ransom.

Migrant workers are apprehended and led to an open area by civilian security volunteers to have their documents inspected during an immigration raid in Kuala Lumpur in 2005.

If no ransom was forthcoming after a few weeks, Lwin Ko would be passed on like many others to work as a crewman on a fishing boat or, for women, to work as household servants or as prostitutes in brothels.

When police arrested him, Lwin Ko, 17 years old at the time, was on his way to work in a Malaysian factory. "I did not have any money," he said. "If I had about RM 100 [US \$28], I could have paid the Malay police to release me."

After serving six months in prison, he was transferred to a Malaysian immigration detention camp in Juru in Pulau Pinang Province, one of the most notorious detention centers in the country.

After one week, Malaysian immigration officers placed him in a truck with more than a dozen other Burmese migrants.

"We drove for three hours to the border town of Alor Setar," Lwin Ko recalled. "The truck stopped at a roadside shop near a rubber plantation, where officers had a meeting with traffickers. Then we were moved to a traffickers' truck where we were put with about 70 Burmese from the Juru detention camp."

Lwin Ko received money from friends and paid RM 2,300 [\$653] to return to his job in Kuala Lumpur.

Recently, six victims of human trafficking in Malaysia told their stories to "The Irrawaddy". Each told a similar tale, confirming that corrupt Malaysian immigration officers, organized trafficking gangs, and corrupt Thai officials, work in tandem to transfer hapless illegal migrants to human traffickers.

After leaving detention centers, luckless migrants eventually end up in buildings or homes along the Thai-Malaysia border owned by the gangs.

None knew the amount of money the traffickers paid the corrupt officers, but it's estimated to be somewhere between RM 700 to 1,000 [\$198- \$286] for each person sold.

One of the victims, Win Tun, 26, who is from central Burma and who worked in Kuala Lumpur, said: "We were arrested by police and immigration officers, and they placed us in the hands of traffickers."

The gangs told the trafficking victims they had to pay RM 1,900 to 2,300 [\$539-\$653] if they wanted to return to Kuala Lumpur or Burma. Most gang members, they said, were ethnic Mon from Burma. Gang leaders, however, were usually Thai or Malaysian, who appeared to be well connected to local Thai or Malaysian authorities. Some leaders were reportedly officers in either immigration or police services.

Sithu Aung, 30, who is from Rangoon and worked in Kuala Lumpur, recalled what happened when he arrived at the traffickers' building.

"They let me call my friends in Kuala Lumpur to ask for money," he said. "They asked me for RM 2,300 to take me from that border town back to Kuala Lumpur."

Unlucky migrants who cannot afford to pay for their freedom are usually sold to owners of Thai fishing boats, where they work in slave-like conditions.

According to a Burmese man, a former member of a trafficking gang who is now in hiding in Kuala Lumpur, after Malaysian immigration officers sell victims to a trafficking gang, the gangs usually wait one or two weeks for money to arrive from a victim's family or friends.

If no money comes by the third week, said the man, who goes by the name Wanna, the hostages are usually passed on to be sold into the fishing industry or into household service or prostitution.

"Taking an illegal migrant is like taking a hostage," said Wanna. "If they have money, they cannot be freed until we are paid."

If they don't have money, they will be sold somewhere else."

Traffickers have no fear of authorities, he said, because immigration officials see illegal migrants as "second-class humans."

Latheeffa Koya, a well-known Malaysian human rights lawyer, said the human trafficking business along the border is nothing more than a form of slave trade in the contemporary world. The problem is transnational, she said, and to be remedied, all nations in the region must cooperate with each other.

"The reasons behind the problems are corrupt law enforcement and xenophobia," she said. "The Malaysian people and the media have to know about this ugly issue."

Why are Burmese the main victims in the slave trade on the Malaysian-Thai border?

Aegile Fernandez, the coordinator of Tenaganita, a Malaysian human rights group, explained: "Burmese are highly valuable goods [for traffickers] because as refugees they are not accepted by their own country."

Some victims who are sold to traffickers had even registered with the UNHCR, the UN refugee agency. But Malaysia has not signed the UN refugee convention, she said, so it goes unrecognized and is of no help.

"We are sad to see that Malaysia has high corruption," Aegile Fernandez said. "Officials are so greedy for money. They look at illegal migrants as a valuable resource."

The situation facing Burmese migrants in Malaysia, who total an estimated 500,000 people, is quite different from migrants from other countries in the region who work in the country. Malaysian human rights groups say that if Malaysian authorities arrest undocumented migrants from Indonesia, the Philippines or Bangladesh, they are returned back to their country through government-to-government cooperation.

However, the Burmese military regime is unwilling to cooperate with any country which has detained illegal Burmese migrants. When faced with immigration problems, even legal migrant workers who are in Malaysia via agents cannot get routine help from the Burmese embassy in Kuala Lumpur.

Sometimes Burmese embassies in Thailand and Malaysia even publish notices in Burmese that read: "Come in person, but don't come with

a problem."

Of course, human traffickers operate on a two-way street, and also smuggle people out of Burma through Thailand and into Malaysia. All undocumented Burmese migrants interviewed by "The Irrawaddy" said that they paid up to 100,000 kyat [about US \$100] to trafficking agents in Rangoon or Kawthoung, in southern Burma, to be smuggled into Malaysia.

Traffickers in Kawthoung transport migrants to the Thai town of Ranong by boat, where they then depart by bus or vehicle to cross the Malaysian border.

"I was put in a box that they placed in the baggage area of a bus," said Myint Lwin, who recalled his journey into Malaysia.

Traffickers clearly have the help of local police and immigration officials, said one migrant.

"I saw people in uniform help traffickers in smuggling people from Thailand to Malaysia," he said. "How else can we come to Malaysia through so many checkpoints?"

How to combat the human trafficking issue in Malaysia and all of Southeast Asia is a major issue for Malaysian authorities as well as the Association of Southeast Asian Nations (Asean). Human rights advocates and analysts say all Asean nations have a clear obligation under the new Asean charter.

Migrant issues in the region are recognized as an urgent problem that must be resolved, said Usana Berananda of the department of Asean Affairs in Thailand's foreign ministry.

But recognizing a problem and taking concrete actions to solve it are not the same. Migrants and analysts are skeptical, pointing out that officials in many Asean countries still view migrants as an enemy, even though many significant industries and businesses in the region survive by employing a migrant workforce, often illegal.

"I do not see any good prospect for Burmese migrants and refugees unless governments in the region give up their bad policies on migrants," Aegile Fernandez said. "We need the governments to take real action against corrupt immigration officers. However, it will be difficult because the immigration department is also the government itself."

While activists and honest government officials struggle with the human trafficking problem in the region, average Burmese migrant workers in Malaysia simply hope they can avoid the corrupt officials and traffickers.

"I need to be aware of everything," said Myint Lwin, who was sold to traffickers in late 2008. "Everything depends on karma. I am just praying to secure myself from arrest and human traffickers in the future."

Stories such as Myint Lwin's were outlined in a US State Department report this year, citing credible evidence of Malaysian immigration officials' involvement in human trafficking. The report estimated that only 20 percent of the victims sold to traffickers by Malaysian officers are able to pay for their return.

The unlucky people who cannot pay are passed on into a pitiless world of exploitation.

In June, the Malaysian government denied the US allegations in the report, issuing a statement calling the allegations "baseless."

"The government has already initiated a few internal investigations, but [the accusations are] baseless," said Malaysian Home Ministry Secretary Gen Mahmood Adam.

Such words ring hollow to the Burmese victims now toiling on Thai fishing boats or in houses of prostitution.

seapa@seapa.org

*****

ITF film wins labour shorts award

An ITF film outlining the dire working conditions of undocumented Burmese migrant fishers has won a labour film festival award. The film, Abandoned, but not forgotten: the plight of Burma's migrant fishers, has been awarded "Best labour film short of 2009" by the Geneva Labour Film Shorts Festival, which will take place on 16 June in Geneva, Switzerland. The film exposes the brutal treatment of migrant workers from Burma employed in Thailand's fishing industry and outlines the steps seafarers' unions are taking to expose these crimes and help the workers win basic rights.

Other films that will be shown at the festival on 16 June address the need to defend independent media, union strategies to end child labour, the importance of maternity protection for women workers and a united steelworkers' response to the global financial crisis.

The event will take place at the Grütli Theatre from 19h00 and is being hosted by all the global union federations, the International Trade Union Confederation and the Trade Union Advisory Committee. Sarah Finke, ITF policy coordinator, will receive the award on behalf of the ITF.

A list of the film line-up is on the festival's website at: www.labourfilmshorts.org

Watch the film at: http://www.youtube.com/watch?v=deCo_ZBSk-U
view larger image

*****

Burmese Injured in Malaysian Camp Riots
By LAWI WENG Thursday, July 2, 2009

Eight Burmese detainees were wounded after a small riot broke out at the Semenyih Immigration camp near Kajang Township, in Malaysia on Wednesday.

Speaking clandestinely to *The Irrawaddy* on Thursday, one of the detainees involved in the riot at the camp said the trouble started at 8pm after camp authorities beat 30 detainees who were refusing to board a truck that was to take them to another camp.

The detainees began breaking up the walls of their rooms and throwing plates at security officers, demanding prison authorities release the 30 people who had been loaded onto the truck.

The police used tear gas to break up the riot.

“We are very angry after we heard they had beaten and forced fellow prisoners to get on a truck and be moved another camp. When they came for them they said it was only to meet officials from the UNHCR [United Nations High Commissioner of Refugees],” he said.

The detainee was in hiding as he talked to *The Irrawaddy* by phone from the camp. Camp authorities ban the use of mobile phones.

“On Tuesday, two Burmese detainees were also seriously beaten when they went to the clinic to ask for medicine. One detainee was beaten around the eyes,” Lwin Oo reported.

“We don’t know if he will regain his vision because his eyes are filled with blood. At the moment he can’t see,” he said. “The other detainee suffered cigarette burns on his body and is in serious condition now.”

Yante Ismail, a spokesperson for the UNHCR based in Kuala Lumpur told *The Irrawaddy*, Thursday, that a group from UNHCR left for the camp that morning to investigate the riot.

She said that she was unable to provide any further details on what happened at the camp.

The Malaysian National News Agency announced on their Bernama website that no one was injured during the riot and that the situation was under control.

According to Burmese rights groups in Malaysia, there are about 700 Burmese detainees at the Semenyih Immigration camp. They are accusing camp authorities of keeping people who have already served sentences in detention.

Roi Mon, a member of the Mon Refugees Organization based in Malaysia, said that inmates do not have enough food and water, and the camp is crowded because the authorities have refused to release detainees.

Meanwhile, in its annual *Trafficking in Persons Report 2009* released in June, the US State Department put Malaysia back on the Tier 3 blacklist for its record of abuse and exploitation of migrant workers. Malaysia joins 16 other countries including Burma, North Korea, Sudan and Zimbabwe on the blacklist.

The report accused Malaysia authorities of deporting Burmese detainees to the Thai-Malaysia border and selling them to human traffickers, who then demanded ransoms for their release.

If payments were not made, the victims would be forced to work as slave labor on fishing boats in Thailand and Indonesia, and women could be forced to work as prostitutes in brothels.

Malaysian authorities have disputed the report's conclusions.

According to the Kuala Lumpur-based Burma Workers' Rights Protection Committee, about 500,000 Burmese migrants work in Malaysia, legally and illegally.

http://irrawaddy.org/article.php?art_id=16253

*****

Meeting held to pre-empt spread of swine flu to migrant workers Thu 02 Jul 2009, Asah, Weng Mon

A meeting of health officials and migrant workers came after increasing fears about swine flu spreading in public places. Migrant workers were advised about safety precautions, and employers were urged to provide ID's that would allow migrants to access hospitals.

On June 30th, a Thailand's minister of Public health, Witthaya Kaewparadai, spoke at a meeting in Maharchai (Sanmuhsakon), which was purposefully attended by Burmese migrant workers, to discuss the threat of swine flu and the need for safety.

A migrant worker from the meeting said that the public health invited 10 migrants from each factory in Maharchai to attend, along with doctors and city officials. According to estimates, close to 200 migrant workers were able to attend the meeting.

"Because of this disease, they [Thai authorities] should have meetings for migrants throughout the area, so that migrant works will stay healthy, and learn about how to protect against contracting swine flu. If this disease spreads to the migrant workers, they shouldn't work, and should stay and rest in their rooms and work when they are well" said Witthaya Kaewparadai, from the Thailand of Public Health.

Minister Witthaya Kaewparadai went on to explain that the disease could very easily spread from one migrant work to another, such as it has recently spread between people at offices, factories, and universities.

At present there are an estimated 200,000 migrant workers that are living and working in Mahachai. Many migrants do not have ID's, though a specific number is difficult to calculate. If a migrant worker didn't have an ID and contracted swine flu, it would be very difficult to see a doctor at a nearby hospital, as treatment would be costly with the price based on the illness being treated. In comparison, workers with ID's in Mahachai would be treated, having only to pay a flat rate of 30 baht, according to a city official.

Before the June 30th meeting, Public health officials have been checking the cleanliness of living conditions of migrant workers in cities and towns throughout Thailand, according to a migrant worker in Mahachai who's room had been checked. It is unclear if officials were able to check the conditions of migrant workers who are with out ID's.

One migrant worker who attended the meeting felt that migrant workers now had more rights than before, citing the meeting as well as the announcement of IDs for migrant by Thai authorities as justification.

On May 26th, 2008, Thai authorities announced that they would be producing ID's for all the migrant workers in Thailand, according to a source at the Raks Thai Foundation. The Raks Thai Foundation is a non-profit that protects worker rights, and investigates problems and complaints with employers.

According to a migrant worker at a fish canning factory in Mahachai, for new migrant workers who recently arrived and want to get an ID, there are two costs: First a migrant must pay a broker 5,000 baht, and then pay an additional 4,000 baht for the cost of the ID.

Thai authorities will produce ID's from July 1st to the 30th in 2009, which will expire in late February 2010. Migrants will only be able to use these IDs for 7 months according to a source close to the Raks Thai Foundation.

“After the work permit expires for migrant workers, the government will make a passport specifically for migrant workers in Thailand,” a source at Raks Thai Foundation speculated.

Since 2004 Thai authorities have required migrant works in Thailand to have IDs. The Raks Thai Foundation estimates that there are an estimated 2 million Burmese migrant workers in Thailand, while only 464,114 are confirmed to have IDs.

A migrant worker from Mahachai explained, “If we have no ID, it is very difficult for us to get cured at the hospital. But now they are making IDs, and we have already prepaid our boss for one.”

<http://www.monnews-imna.com/newsupdate.php?ID=1466>

*****

Phuket Navy Crackdown Highlights Fishing Illegals
By Chutima Sidasathian

Thursday, July 2, 2009

A SIX-DAY NAVY crackdown on 104 fishing trawlers off the Andaman coast and in the Gulf of Siam produced 1439 illegal crew out of a total of 2031 on board, a conference heard today.

Vice Admiral Narong Teaswisan, Commander in Chief of the Third Navy, said the check from June 24 to June 30 demonstrated the huge scale of illegal workers in the fishing industry.

He said that 1734 of the 2031 found on board were Burmese, 94 Cambodians and 203 Thais.

Only 384 of the overseas workers had correct documentation, and the paperwork for five others was being processed.

Today's conference brought senior Navy officers and fishing industry officials together to share information and attempt to reduce the number of illegal crew members.

Under the new Thailand wide arrangements for the registration of all foreign workers with jobs, owners and crew members on trawlers will have an amnesty period until October 1 to sign up for new ID cards.

"After October 1, the Navy and Marine Police will arrest and deport workers caught illegally in the fishing industry," Vice Admiral Narong said.

The President of the Phuket Fisheries' Association, Somyod Wongboonyakul, told the conference at the Merlin Hotel Phuket City that there were about 300 trawlers operating in Phuket waters, employing about 5000 crew.

"We would be happy to employ Thais but we have never been able to find enough people who want to do this work," he said.

Owners of fleets of trawlers would like to be able to switch crews from boat to boat as necessary to operate, but the law at present limits each crewman to a specific boat.

Phuket Provincial Employment office now has a data base capable of informing officers at sea via telephone whether a seaman's ID card is genuine or false.

Closer cooperation between the Navy and the employment office is likely to deter smugglers and people-traffickers.

The new workers' ID cards are likely to be color-coded to provide for identification of construction workers, plantation workers, maids and fishing workers, short-voyage and long-voyage.

Cards will all be produced from Bangkok, with data supplied from the provinces.

Because they spend extended periods at sea, fishermen have been given an extra 30

days. But they must register before September 1.

At today's meeting were senior officers from the Navy, which has 12 vessels operating along the Andaman coast, Marine Police, fisheries associations from six provinces, and senior provincial employment officers.

A question about the Rohingya boat people from *Phuketwan* produced an answer that this was not the appropriate forum for that issue.

<http://phuketwan.com/jobs/phuket-navy-crackdown-highlights-fishing-illegals-11290/>

*****

Phuket's Burma Workers in Mass Registration

By Chutima Sidasathian

Thursday, July 2, 2009

ABOUT 90,000 Burmese work illegally on Phuket, stretching the island's health and education systems, says Thanawan Tongasukchote, Chief of Phuket Provincial Employment office.

Now illegal workers who have jobs will be able to register at Phuket's three sub-district offices before July 31 and gain identity cards that will grant them official status.

Those who are granted cards may then go to Vachira Public Hospital in Phuket City before August 15 for a complete health check.

Those who pass the health check may then register with the Phuket Provincial Employment office before September 1.

It is understood that, with each candidate's fingerprints, signature and photographs, the documents will be sent to Burmese officials.

Burmese officials have undertaken to allow those Burmese who register to return home, with the document supplied by Thai officials of similar significance to a passport.

The documents will then be returned to Phuket, so officials can issue formal work permits.

Phuketwan asked what might happen if some of the people attempting to register were found to be Rohingya or others not accepted as citizens.

"I can't answer that right now," Khun Tanawan said. "There are going to be anomalies of all kinds that will have to be referred to Bangkok for a decision.

"The system is untested, so we just don't know what to expect in some individual circumstances."

Khun Tanawan spends a lot of time in Malaysia in his role as an "employment

ambassador."

Asked whether Burmese generally preferred to find work in Malaysia or Thailand, he said: "Most tend to favor Thailand. Their lives are a little bit easier here, even though there are restrictions."

Of those Burmese who find work in Thailand, between 50 percent and 70 percent stay long-term, often marrying, and having children.

"The question for the future is, how much education and health care should Thailand offer those children of Burmese?" Khun Tanawan said.

The plan to issue registration cards to illegal workers this month is nationwide and expected to uncover perhaps one million Burmese, Laotians and Cambodians working in Thailand.

The concept of registering workers from outside Thailand is based on the "Ranong model" that has been tested in the border province, where some experts estimate that Burmese already outnumber Thai residents.

All the registration cards expire on February 28, 2010, when the process begins again, or people have to return home.

<http://phuketwan.com/jobs/phukets-burma-workers-mass-registration-11288/>

*****

**Thai police arrest Burmese forging registration documents
by Usa Pichai Thursday, 02 July 2009 12:03**

Chiang Mai (Mizzima) – Thai authorities arrested a Rohingya hailing from Burma on Monday for allegedly forging documents for over 7,000 people to work in Thailand.

Thailand's Department of Special Investigation (DSI) spokesperson Pol. Colonel Narat Sawettanant said the 63-year-old suspect Kareem Kasem, a Rohingya living in Thailand for many years, was arrested while registering four Rohingya in Chumphon's Tha Sae district.

Kasem was charged for working as an agent handling immigrant workers ID cards for Rohingya people and other migrant workers. He was produced in the Criminal Court pending trial.

Pol. Colonel Narat said that Kasem had arranged for workers' registration by producing fake immigrant worker ID cards for over 7,000 Rohingya people before sending them to work in the fishery sector and as maids.

"The suspect has a nexus with local officials and received money to the tune of 22,000-23,000 baht (660-690 US\$) per person for arranging the documents. Part of the money went to greasing the palms of officials. Since 2005, the suspect had made documents for 7,089 people in three districts - Thabsakae, Bangsapan, Bangsapan Noi of Prachouh Kirikhan Province and Chumphon province's Tha Sae district, south of

Thailand,” he added.

Pol Colonel Songsak Raksaksakul, Commander of Foreign Affairs and International Crime Office of the DSI said that the cabinet resolution in 2005 allows migrants, who come to Thailand, to live legally for a temporary period after being approved by local leaders.

But this has also led to headmen of villages and administrative officials at the local level to become corrupt. Some of them helped create the fake documents.

“This process led to human trafficking in several areas across the country particularly in border provinces such as Prachoub Kirikhan, Ranong and Trad,” he said.

The official also said the suspect is normally paid by the migrants but often employers also pay for them. The migrants are employed mainly in the fishery sector and as domestic workers.

Prachoub Kirikhan, Ranong and Trad are close to Kawthong Township in Burma, where more than 100,000 people are from Burma. Besides, it is the gateway for migrants who want to work south of Thailand.

Meanwhile, many more migrants from Burma have crossed the border illegally seeking work in Thailand, particularly after the Thai government’s recent announcement that it would open migrant registration this year for work in establishments where there is labour shortage.

Rights group are worried because they say it is dangerous for workers for they could be cheated by human traffickers and sent to work in dangerous jobs such as in the fishing sector without wages.

<http://www.mizzima.com/news/regional/2390-thai-police-arrest-burmese-forging-registration-documents.html>

*****

Alien children want multilingual, multicultural

By Wannapa Phetdee

The Nation

Published on July 3, 2009

Among the 400,000 alien and indigenous children living in Thailand, many wanted and should receive both multilingual and multicultural education, researchers said yesterday.

"My research found most alien students in Tak province's Mae Sod district wanted to study Thai, together with English and their native languages," said Premjai Vungsiriphisal, senior researcher at the Asian Research Centre for Mitigation at Chulalongkorn University's Institute of Asian Studies.

"They said studying several languages would enable them to communicate with other people in Thailand," she said in a research presentation at the office of the Education Council.

etween May and November last year, Premjai researched education for alien children - collecting information from 158 people, including children, their parents, teachers and staff of organisations informally educating the children at centres in the province.

She said Thai students also wanted to study languages of neighbouring countries, like Burmese. They reasoned it would be useful when they traded with them.

"These alien children want to study subjects that will be useful for their daily life, including mathematics and science as well as occupational training. Most also wanted to study in Thai schools because it would give them more chances to access higher educational levels"

Other interesting findings were that 40 per cent of respondents aged between 6 and 15 had never studied before moving to Thailand, and 48 per cent knew nothing about the Thai government's policy on educational opportunities.

Expense is the biggest obstacle for most wanting access to education— 49 per cent said cost was the barrier; 14 per cent said communication was a problem; and five per cent said they believed Thais did not want them to study in Thailand.

"Alien students should be educated in Thai culture .... together with their motherland's culture. It will help them adjust to living in both countries," Premjai said.

Another researcher, Chupinit Kesmanee from Srinakharinwirot University's Faculty of Education, said agencies needed to change their paradigm to provide multicultural and flexible education for alien children in Thailand.

He conducted a study comparing education management of indigenous children in Thailand and four other countries.

His presentation showed New Zealand, Australia, Canada and Malaysia provided special forms of education or particular organisations for such children. Thailand however had similar arrangements in the past, but no longer. New Zealand also focuses strongly on multicultural education.

Somkiat Chobphol, deputy secretarygeneral of the Basic Education Commission said around 100,000 alien or stateless students were studying at commission schools - out of some 400,000 inside and outside the education system.

"The commission and other organisations are drawing up Prime Minister's Office regulations to control the quality of informal education centres for stateless children. These centres must register with our educational service area offices, listing the number of children studying at the centres so they can be funded to improve education quality, " Somkiat said.

<http://www.nationmultimedia.com/worldhotnews/30106602/Alien-children-want-multilingual,-multiculture>

*****

NEWS ON REFUGEES

*****

Food Crisis In Chin State Worsens As Rainy Season Comes

Van Biak Thang

Chinland Guardian

30 June, 2009

The Chin villagers are bracing themselves for a worsening aftermath of the ongoing bamboo-and-rat-related food crisis in Chin State as the monsoon season sets in, according to the relief groups.

The Chin victims, suffering from severe food shortage caused by rat infestation since late 2006, are worried as the coming rainy season can interrupt deliveries of relief assistance to their areas.

Victor Biak Lian of Chin Human Rights Organisation that has been organising 'live aid concerts' in different countries to raise awareness and funds for the Chin victims said: "The humanitarian crisis is getting worse and far from being over in Chin State. Their [Chin villagers'] farming has been interrupted and destroyed by not only rats but also lack of rain. Chin victims are now in need of help and assistance even more."

In addition, severe weather conditions during the cultivation period have destroyed most of the seeds sown on their farms and as a result, the villagers have no hope but a sharp decline in this year's crop yields.

There are some NGOs and local relief groups that have been working in the affected areas but those victims in the remote jungle have not been reached as it is not accessible by vehicles.

WFP officer Siddharth Krishnaswamy told the *Irrawaddy* that eighty-five percent of people in Chin State are in debt to local moneylenders after taking loans to buy food and that the Chins are constantly facing food insecurity, and they are unable to pay for food, health and education as they have to pay off their debts.

In regard to difficulties in access to remote areas, Chris Kaye, WFP Country Director and Representative in Burma, said: "The remoteness of the region and the challenging operating environment in Myanmar do serve as obstacles to our operations. However, please be assured that the UN family in collaboration with our NGO partners will continue to do all we can to bring relief to those in need and will do so in accordance with humanitarian principles and following rights based approaches."

While thanking the NGOs, local relief groups and Chin communities around the world for their contribution to the victims, Zomi Baptist Convention General Secretary Rev. M. Thawng Kam stressed bamboos are still flowering in some parts of Chin State, especially in Paletwa Township.

Mizoram-based Chin Famine Emergency Relief Committee (CFERC) said many people are surviving on boiled rice, fruits and vegetables. The WFP's report said 75 percent of the crops in the area had been destroyed by rats and 30 percent of the villagers surveyed had been forced to abandon their fields.

About 100,000 of the 500,000 people in Chin State have been severely affected, according to Chin Human Rights Organisation, which in association with a coalition of Mizoram-based relief groups is soon to produce a report on the latest situation of food crisis in Chin State.

The food crisis has been caused by a natural phenomenon which happens about every 50 years in Chin State when the bamboo-flowering gives rise to an explosion in the rat population, which feed on the plants and crops.

Chin State, situated at an average altitude of 4,000 feet (1,250 meters) in the western part of Burma, is mountainous, isolated and SPDC-ignored. During the rainy season, communication and transportation can be severely affected and completely cut off in most parts due to frequent landslides, monsoons and huge surge of water in rivers due to heavy rains.

<http://www.chinlandguardian.com/index.php/Home/476>

*****

50,000th Myanmar refugee to be resettled in West, says UN
Tue, 30 Jun 2009 10:47:49 GMT

Geneva - The 50,000th refugee from Myanmar to leave the camps along the country's border with Thailand for resettlement abroad will arrive in the US on Tuesday, the United Nations Refugee Agency said. Some 112,000 refugees remain along the Thai-Myanmar border, in a problem that has now been going on for 20 years.

The man who will be the 50,000th refugee to be flown to the West, will resettle in New Jersey with his wife and daughter, after living and teaching primary school in a camp since 1996.

The resettlement of Myanmar refugees is the largest project of its kind in the world, as the UN generally pushes for refugees to return to their home nation once problems have been settled.

The UNHCR said it does not expect the 112,000 remaining refugees in camps there to be able to return home "any time soon."

The Myanmar refugee resettlement programme has been running since 2004.

<http://www.earthtimes.org/articles/show/275470,50000th-myanmar-refugee-to-be-resettled-in-west-says-un.html>

*****

Bangladesh Removes Rohingyas from Nearby Refugee Camp
By LAWI WENG Wednesday, July 1, 2009

About 400 crude dwellings belonging to ethnic Rohingyas near the Kutupalong Refugee Camp in Cox's Bazar District in Bangladesh have been destroyed or relocated, according to officials of the United Nations High Commissioner of Refugees (UNHCR) based in Dhaka.

The Bangladesh government claimed that the Rohingyas were not refugees and came to live near the refugee camp to receive benefits, said the UNHCR.

An estimated 1,000 people have been forcibly evicted from the camp by Bangladeshi police and camp management, said the UNHCR.

The Bangladesh government announced in May that people who lived within 100 feet of the camp must leave, according to the Arakan Project (AP).

Chris Lewa, the coordinator of AP, said, the authorities told the settlers to leave their homes or actions would be taken to remove their dwellings. She said that 853 Rohingyas were recently returned to Burma shortly after they enter Bangladesh territory, generally in small boats across the Naf River and in some cases across the land border.

About 100 families from north Maungdaw Township in Arakan State settled recently on the outskirts of the camp, she said.

Tin Soe, an editor of *Kaladan Press Network*, based in Bangladesh, said that the people who were evicted have remained in the area, some using plastic bags to protect themselves from the rain. He said they have insufficient food and water and lack toilet facilities.

There are nearly 30,000 Rohingyas currently living in two makeshift camps in Cox's Bazar District. They are undocumented by the UNHCR.

Meanwhile, the UNHCR has provided the refugees. The UNHRC earlier called the Rohingyas issues a "protracted" humanitarian problem that began 30 years ago.

In June, the Burmese military government agreed with the Bangladesh government to repatriate Rohingya who live in Bangladesh. It was the first time Burma officially accepted Rohingya back from Bangladesh. However, the Bangladesh government said that unless there is political improvement in the country, Rohingya refugees will be sent back.

The Burmese government started building a border fence between Burma and Bangladesh to prevent Rohingya from Araka State from illegally entering Bangladesh to find work early this year. Burmese local authorities said that the fence was being built to deter smuggling and human trafficking. Illegal immigration has been a problem in this border region since colonial times.

The Rohingya are a stateless Muslim minority who face severe discrimination in Burma. They are prohibited from traveling outside Arakan State and are further marginalized by other discriminatory regime laws. They allege widespread, systemic

human rights abuses by Burmese authorities, saying the government deprives them of free movement, education and rightful employment.

According to official Thai figures, the number of Rohingyas arrested for illegally entering Thailand has increased steadily in recent years, from 1,225 in 2005-6 to 4,886 in 2007-8.

http://irrawaddy.org/article.php?art_id=16244

*****

IDPs, land confiscation and forced recruitment in Papun District

In the northernmost township of Papun District, 13 of 46 Burma Army battalions deployed as part of an ongoing offensive in northern Karen State were withdrawn between the end of 2008 and the start of 2009. Although this has opened some space for villagers, they report continued patrols, restricted access to farmland and severe food shortages. Elsewhere in the district where SPDC control is more comprehensive, villagers report forced labour and land confiscation for road construction as well as conscription as 'human minesweepers' and into the local government militia. This report presents information on ongoing abuses committed by SPDC forces in Papun District from February to May 2009.

Since the end of 2008, the State Peace and Development Council (SPDC) has withdrawn troops from 13 of 46 army camps in northern Papun District's Lu Thaw Township. Although the SPDC still maintains a significant presence in the area, villagers and internally displaced people (IDPs) report slightly increased space in which to pursue their livelihoods, including engaging in the current rainy season agricultural period. Nevertheless, the spectre of ongoing army patrols and potential reoccupation of abandoned camps continues to limit villagers' abilities to access and maintain farmland. This risks repeating cycles of food shortages begun in late 2005 with the advent of the SPDC's northern Karen State offensive.

Civilians in Bu Tho Township to the south, meanwhile, are living under more complete SPDC control. Since early 2009, the SPDC has made villagers as unpaid forced labourers on road maintenance, as well as serve as porters and human minesweepers for army patrols providing security for the construction. Paddy fields belonging to two households were also destroyed during the construction. In the same time period, residents of each administrative section of Papun Town were forcibly conscripted into the SPDC's pyithusit ('People's Militia').

IDP conditions and the ongoing food crisis

The majority of Lu Thaw Township remains outside of firm SPDC control. Although the SPDC has recently reduced the number of troops deployed to some areas in the region, most of Lu Thaw Township continues to be designated a 'black area' in which army patrols shell villages, destroy farmland and shoot villagers on sight. Residents of the Ler Muh Plaw, Saw Muh Plaw, Plah Koh and Yeh Muh Plaw village tracts, for instance, have been moving from IDP site to IDP site since being initially forced out of their homes in 1997. In late 2005, when the SPDC reinitiated its offensive in northern Karen State, civilians such as these became the main targets. They had to

leave belongings, homes and farmland to stay in forest hiding sites; others travelled further afield to refugee camps in Thailand.

The majority of villagers in Lu Thaw Township have chosen to remain near their homes, but must work to overcome severe obstacles to reaping a full harvest from a healthy paddy crop. SPDC Army patrols have required farmers to balance the need to tend crops with the risk of being shot by any patrol that discovers them. Restricted access to farmland has meant that crops are vulnerable to damage by disease, wild animals, insects and weeds. Farmland and paddy stores have also been deliberately destroyed by SPDC patrols.

Although villagers have consistently worked to farm their fields in spite of the obstacles, their harvests have been disproportionately meagre given the investments of time, work and risk. According to local estimates, as of June 2009, about 7,000 villagers in Lu Thaw Township faced severe food shortages. Villagers in Lu Thaw have been able to receive some support from the Karen Office for Relief and Development (KORD) and the Committee for Internally Displaced Karen People (CIDKP). The army presence has limited distribution of aid, however, and some villagers report that they have only been able to receive support on one or two occasions over the past year.

With the start of the 2009 rainy season agricultural period, villagers in Lu Thaw Township report slightly increased space in which to work. They worry, however, that if the Burma Army troops return, they will be forced to abandon their crops if they farm in places that were vacated by the SPDC. Increasing numbers of villagers seeking refuge at IDP sites, meanwhile, means that land for rotational hillside agriculture has also become limited. As a result, fields that should be left fallow for at least 7 years so that they can rebuild stores of nutrients are being used before they are ready, limiting potential for healthy crops before farming even begins - and risking a continued food crisis.

Land confiscation and forced labour on road construction

In Bu Tho Township, during January and February 2009 Light Infantry Division (LID) #11 continued repairs (begun in December 2008) to the motor road linking Papun Town to Kaw Boke village tract and the roads linking Kaw Boke to Kyauk Nya and Dagwin village tracts. LID #11 forced villagers to fill potholes, transport dirt and stones, cut trees and perform other maintenance activities. Soldiers providing security for the construction also forced villagers to act as 'human minesweepers,' and walk at the front of army patrols. Land belonging to two farmers was also destroyed by the road construction. Eight plots of flat paddy field belonging to Saw P--- and Saw B--- were destroyed for the second consecutive year; the men were unable to farm four plots each due to the road construction last year as well.

Just to the south, six battalions are currently based in the area of Papun Town. These include SPDC Infantry Battalion (IB) #19, Light Infantry Battalions (LIBs) #642, 340, 341, 434 and a Tactical Operation Command unit. LIB #642 is the most recent battalion to be based in the area and is responsible for the seizure of more than 50 acres of paddy fields from farmers in Meh T'Roh village, Meh Gklaw village tract. No

landowners were compensated for their losses. Local villagers also told KHRG field researchers that they had received information about the construction of a new road into Papun, starting at the mouth of the Yunzalin River. If the construction goes ahead as rumoured, more land confiscation without compensation is likely.

Forced recruitment into the SPDC's 'People's Militia'

On February 23rd 2009, each administrative section of Papun Town was ordered to provide villagers to attend training for the SPDC pyithusit ('People's Militia'). In Section #3, the two villagers that attended the 15-day training were not provided compensation, though they were fed. Because the trainings meant that the men were both unpaid and unable to provide income for their families, other residents of each section pooled together support money; in this way, the family of each recruit in Section #3 received 2,000 kyat (approx. US \$1.82) per day.

Conclusion

The fact that 13 battalions have withdrawn from northern Papun District is a positive development for villagers striving to survive in the area. Food shortages created by SPDC destruction of food stores and disruptions to the farming schedule during the last agricultural season, however, mean that problems persist. The current estimate for Lu Thaw Township is that 7,000 villagers are facing a severe food crisis. To the south, villagers continue to live with the burdens placed on them by more complete SPDC control: land seizures, forced labour and conscription as 'human minesweepers' and militia soldiers.

<http://khrgh.org/khrgh2009/khrgh09f12.html>

*****

Mae La Refugees Fear DKBA Attack By SAW YAN NAING Wednesday, July 1, 2009

Burmese refugees at Mae La refugee camp are on alert due to a threat of attack by the Democratic Karen Buddhist Army (DKBA), according to the vice chairman of the camp.

“The DKBA said they will destroy our camp,” said Vice-Chairman Htun Htun, speaking to *The Irrawaddy* on Wednesday.

Many of the refugees have packed clothing and belongings in preparation for a military assault, sources in nearby Mae Sot said. Camp authorities have imposed a curfew of 9 p.m. on all refugee residents.

The DKBA threatened to attack Mae La camp after one of their influential commanders, San Pyote (aka Soe Myint), the head of Battalion 7, was ambushed and killed by an unknown armed group while traveling by longtail boat on the Moei River on June 26.

Mae La refugee camp is located on the Thai side of the river, not far from where the ambush took place. It is the largest refugee camp in Thailand and currently houses about 37,000 Burmese refugees—mostly Karens from Eastern Burma displaced by

the ongoing civil war.

Despite the camp being established on Thai soil in 1984, Mae La refugee camp has been attacked by the DKBA in the past.

After the DKBA split from the KNU in 1995, the splinter group staged daring attacks on several Karen refugee camps along the Thai-Burmese border with the help of Burmese troops.

In 1997-98, Huay Kaloke refugee camp, about 10 km (6 miles) from Mae Sot, was attacked and burned down by DKBA soldiers.

Former DKBA Battalion 7 commander San Pyote is rumored to have been behind the assassination of former Karen National Union (KNU) General-Secretary Mahn Sha on February 14, 2008.

The Battalion 7 commander and seven others—believed to be DKBA soldiers and porters—were killed as they were returning to DKBA Battalion 999 base in Shwe Koko in Karen State. Another eight soldiers were reportedly injured in the attack. The DKBA have blamed the Karen National Liberation Army (KNLA), the armed wing of the KNU, for the deadly ambush.

DKBA soldiers reportedly gunned down two Karen villagers on Thai soil a few days after they seized KNLA Brigade 7 headquarters on June 23.

After the fall of KNLA Brigade 7, many observers and sources in Mae Sot predicted that more targeted killings would take place between the Karen enemies, because the DKBA will have more access to Mae Sot, traditionally the home base of the KNU.

In August 2007, Lt-Col Kyi Linn, a commander of the KNLA Battalion 18 was shot dead while crossing the Haungthayaw River in Kawkareik Township, Karen State, after meeting government officials and other Karen ceasefire groups, including the DKBA.

Mahn Sha's death came two weeks after the death of Col Ler Moo, son-in-law of Maj Gen Htain Maung, leader of a Karen breakaway group, the KNU/KNLA Peace Council. Ler Moon was killed in January 2008 and Mahn Sha was suspected of being involved.

After Mahn Sha's assassination, two more KNLA senior military leaders were rumored to also be on the Karen splinter groups' hit list: Gen Mu Tu, commander in chief of the KNLA and Brig-Gen Jonny, commander of KNLA Brigade 7.

http://irrawaddy.org/article.php?art_id=16245

*****

**Aid workers still being denied Burma visas
July 02, 2009 (DVB)**

Aid workers attempting to enter Burma are experiencing increasing difficulties in obtaining visas following a change in protocol which gives sole authority on visa applications for aid workers to the Burmese government.

The ruling junta in Burma was roundly condemned following cyclone Nargis last May, when international aid workers trying to access the worst-affected parts of the Irrawaddy delta were denied entry.

Following the criticism, decisions over aid visas were put to the Tripartite Core Group (TCG), comprising Burma, the UN and the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN), which formed four weeks after the cyclone.

Now, however, the UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (UNOCHA) say that international aid workers are again being denied visas, following the government's reversion to the pre-Nargis system.

On Monday a helicopter pilot working for a UN relief agency was refused a visa after having waited for one in Thailand for more than three weeks.

"The helicopter was temporarily suspended for some days this week, awaiting visa for the pilot," said a UN spokesperson.

There are reportedly around 200 visas being considered by the government's Foreign Affairs Policy Committee, which now handles visa applications.

Aid for the delta region remains crucial, with the UN estimating that Burma receives annually only \$US4 per capita in Official Development Assistance.

Similarly, the need for relief workers is critical, more a year after the cyclone hit.

"There are many problems there" said Mahn Mahn, from the Emergency Assistance Team (EAT), a Thailand-based relief organization that regularly works in the delta region.

The UN estimated that \$US691 million dollars in post-cyclone recovery aid is required for the period 2009 to 2011.

As well as problems related to food and shelter, children in the areas worst hit by Nargis have little access to education, largely because "[parents] do not have any money to send their children to school," according to Mahn Mahn.

The TCG released a statement on Tuesday saying that 257 schools in the delta "are in dire need of reconstruction", with "some children still [having] to learn under temporary shelters in the raining season".

Cyclone Nargis battered the southern coast of Burma in May last year, leaving some 140,000 dead and 2.4 million destitute.

<http://english.dvb.no/news.php?id=2678>

*****

ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများသတင်း

*****

အလုပ်သမား လက်မှတ်အသစ်လုပ်ပေးခြင်းနှင့် အလုပ်သမားများအခွင့်အရေးများအတွက်

ဆွေးနွေးပွဲ ပြုလုပ်

Tuesday, 30 June 2009 10:57

နိုင်ငံခြားသား အလုပ်သမားများအတွက် အလုပ်သမားလက်မှတ်အသစ် လုပ်ပေးမှုအခြေအနေနှင့် အလုပ်သမားများ ရသင့်သည့် အခွင့်အရေးများနှင့် ပတ်သက်သည့် ဆွေးနွေးဟောပြောပွဲတစ်ရပ်ကို ယနေ့တွင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဟောပြောပွဲကို ထိုင်းနိုင်ငံ တောင်ပိုင်း၊ ဖန်ဒဒေသရှိ အခြေခံလူထု လူ့အခွင့်အရေး ပညာပေးဌာန(GHRE)၊ IOMနှင့် World Vision အဖွဲ့တို့မှ ဦးဆောင်ပြီး တက္ကနိပါမြို့နယ်၊ ခေါင်းလတ်ရှိ Andaburi Resort တွင်ပြုလုပ်ခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

GHRE မှ ဒါရိုက်တာ ဦးထူးချစ်က အဖွင့်အမှာစကား ပြောကြားရာတွင် ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများ အနေဖြင့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ထိုင်းလူထု မလုပ်ကိုင်လိုသည့် အလုပ်များကို လုပ်ကိုင်နေကြရသော်လည်း ယခုလို အလုပ်သမားလက်မှတ် အသစ်လုပ်ပေးသည့်အချိန်မှာ အခွင့်အရေးကို အမိအရယူပြီး လက်မှတ်များ လုပ်ထားကြရန်၊ မူးယစ်ဆေးဝါး ကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်ခြင်းများ မရှိကြရန်နှင့် သူများနိုင်ငံတွင် ဧည့်သည်များ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုင်းလူထု၏ သနားကြင်နာမှုကို ရယူပြီး ထိုင်းနိုင်ငံ၏ ဥပဒေများနှင့်အညီ နေထိုင်ကြရန် တိုက်တွန်းပြောကြားခဲ့သည်။

အဲဒီနောက် အလုပ်သမားများ ရသင့်သည့် အခွင့်အရေးများ၊ အလုပ်သမား လက်မှတ်အသစ် ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် ကလေးများ၏ ပညာရေးအခွင့်အရေးများနှင့် ပတ်သက်ပြီး ထိုင်းနိုင်ငံလူ့ အခွင့်အရေး ကော်မရှင်အောက်ရှိ တိုင်းရင်းသားလူနည်းစု၊ နိုင်ငံလက်လွတ်၊ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများနှင့် ဌာနေလက်လွတ် တိုင်းရင်းသားများဆိုင်ရာ ဆပ်ကော်မတီ ဒုဥက္ကဋ္ဌ၊ ထိုင်းနိုင်ငံ လူ့အခွင့်အရေးကော်မတီနှင့် ရှေ့နေများကောင်စီ၏ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီဝင်၊ ကရင်လေ့လာရေးနဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုင်ရာ စင်တာ၏ ဥက္ကဋ္ဌ Mr. Surapong Kongchantuk မှ အကျယ်တဝင့် ဆွေးနွေးပေးခဲ့သည်။

အလုပ်သမားများ၏ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများ၊ ဆေးကုသခွင့် အာမခံကဒ် ပြုလုပ်ရာတွင် စစ်ဆေးပေးသည့် ရောဂါများနှင့် ကုန်ကျစရိတ်များအတွက်လည်း ထိုင်းနိုင်ငံရှိ World Vision Foundation မှ Ms Thidarat Tohteb က ရှင်းပြပေးခဲ့သည်။

အဲဒီနောက် Grassroots HR မှ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမား ဖွံ့ဖြိုးရေး ဌာနတာဝန်ခံ ကိုလှဖုန်းက ယာဉ်စည်းကမ်း လမ်းစည်းကမ်းများနှင့် လမ်းညွှန်အမှတ်အသားများနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးရှင်းပြခဲ့သည်။ ဆွေးနွေးပွဲသို့ ဖန်ဒဒေသအတွင်းရှိ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမား၊ လူထုခေါင်းဆောင်များ၊ NGOs ဝန်ထမ်းများ စုစုပေါင်း (၅၀)ဦးခန့် တက်ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

http://www.ghre.org/mm/index.php?option=com_content&view=article&id=335:2009-07-02-04-03-22&catid=1:latest-news&Itemid=54

*****

နိုင်ငံခြား လုပ်သားများကို ထိုင်းအစိုးရက အလုပ်သမားကဒ်အသစ် စတင်ထုတ်ပေး

2009-07-01

ထိုင်းနိုင်ငံမှာ တရားမဝင် ရောက်နေကြတဲ့ နိုင်ငံခြားသား ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမား နှစ်သန်းအတွက် ထိုင်းအစိုးရက တရားဝင် အလုပ်လုပ်ကိုင်ခွင့်ပြုတဲ့ အလုပ်သမား မှတ်ပုံကဒ်အသစ်တွေ ဒီနေ့ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့က စတင်ပြီး ထုတ်နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာတွေသာမက တခြားအိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေ ဖြစ်တဲ့ လာအိုနဲ့ ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံသားတွေလည်း ပါပါတယ်။ ထိုင်းစကားနဲ့ ဘတ်လို့ ခေါ်တဲ့ အဲဒီကဒ်အသစ်တွေဟာ နှစ်နှစ်သက်တမ်း ရှိမှာဖြစ်ပြီး ဒီကနေ့ ကနေ ဇူလိုင်လ ၃၀ရက်နေ့အထိ ပြုလုပ်ပေးမှာ ဖြစ်တယ်လို့သိရပါတယ်။

အလုပ်သမားကဒ်ပြားအသစ်လုပ်ရာမှာ ကုန်ကျမဲ့ ငွေ၊ ခွင့်ပြုမဲ့ လုပ်ငန်းခွင်အမျိုးအစား၊ လုပ်ရမဲ့ ကိစ္စအဆင့်ဆင့်ကိုတော့ မဟာချိုင်မြို့နယ်က ဆေးရုံကြီးမှာ သွေးစစ်ဖို့ စောင့်ဆိုင်းနေကြတဲ့ အလုပ်သမားတွေကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေသူ ကိုဝင်းဇော်က အခုလိုပြောပါတယ်။

ကိုဝင်းဇော်။ ။ “အစိုးရသတင်းတွေက သုံးထောင့်ရှစ်ရာ ပြောပေမဲ့ တချို့အလုပ်ရုံတွေက သုံးထောင့်ရှစ်ရာ၊ လေးထောင်၊ ငါးထောင်၊ ခြောက်ထောင်အထိ ယူတာ ရှိတယ်။ ထိုင်းအစိုးရက ကြေငြာထားတဲ့ အလုပ်ခြောက်မျိုး၊ အိမ်ဖော်အလုပ်ရယ်၊ စိုက်ပျိုးရေးရယ်၊ တံငါအလုပ်ရယ်၊ စက်ရုံတွေရယ်၊ ဆောက်လုပ်ရေးရယ်၊ ပါတယ် လက်တွေ့တွေ နှိပ်တယ် ဆေးရုံလာရတယ်၊ ဆေးရုံရောက်ရင် ဓာတ်ပုံတွေရိုက်၊ သွေးကအစ အကုန်စစ်ရတယ်၊ ဖောင်ဖြည့်တာပေါ့။ စာရင်းတင်တာပေါ့။ ကဒ်ထွက်တဲ့အချိန်ဆို သူတို့တွေ ရပြီပေါ့။”

တရားဝင် အလုပ်သမားကဒ်ကိုင်ဆောင်ထားတဲ့ နိုင်ငံခြားသားအလုပ်သမားအနေနဲ့ ထိုင်းအလုပ်သမား ဝန်ကြီးဌာနက နယ်မြေအလိုက် သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ လုပ်အားခ၊ အချိန်ပိုကြေးနဲ့ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှု တွေရရှိမှာ ဖြစ်တယ်ဆိုပေမဲ့ အမျိုးသမီး အလုပ်သမားတွေအနေနဲ့ ခလေးမီးဖွားမှုကိစ္စကို သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံကို ပြန်လည် သွားလုပ်ရမယ်လို့ သိရပါတယ်။

လုပ်ငန်းခွင်ထိခိုက်မှုတွေ လုပ်အားခ ခေါင်းပုံဖြတ်မှုတွေ ရှိခဲ့ရင် အလုပ်သမား အခွင့်အရေးအတိုင်း တိုင်ကြား တောင်းဆိုနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာ အမျိုးသမီးလေးတဦးက တော့ ခုလို တရားဝင်အလုပ်သမား ဖြစ်ရတဲ့အတွက် စိတ်ပေါ့သွားရတယ်လို့ ပြောပါတယ်။

မြန်မာအမျိုးသမီး။ ။ “ပိုပြီးတော့ အနေအထိုင်ကောင်းသွားမယ် ထင်တယ်။ စိတ်ထဲ ခံစားရတယ်။ သူတို့ပြောတယ် ဘတ်လုပ်ပေးမယ်တဲ့ အလုပ်ကိုပုံမှန်ဆင်းပေးပါတဲ့။ သူတို့ဒီလိုပြောတယ်၊ မြန်မာလို မပြောတတ်ဘူးနော် ၊ ပျော်တယ် ပြောရမှာပေါ့ ။”

အလုပ်သမားကဒ်အသစ်တွေ ထုတ်ပေးနေပြီဆိုတာ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားတွေ သိနိုင်ဖို့အတွက် ထိုင်းရပ်မြင်သံကြားဌာနတွေက ကြေညာပေးသလို အလုပ်သမားရုံးတွေ အလုပ်သမားတွေစုဝေးရာ နေရာတွေ၊ အလုပ်သမားတန်းလျားတွေ၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံ၊ လုပ်ငန်းခွင်တွေမှာ သတင်းကြေငြာချက်တွေ ကပ်ထားပေးတာကို တွေ့ရပါတယ်။

http://www.rfa.org/burmese/news/thai_issues_labor_permits_to_migrant_workers-07012009155937.html

*****

ထိုင်းအစိုးရက အလုပ်သမားလက်မှတ်သစ် စတင်လုပ်ပေးပြီ

နော်နိုရင်း ၁ ဇူလိုင် ၂၀၀၉

ထိုင်းနိုင်ငံမှာ လာရောက်အလုပ်လုပ်ကိုင်နေတဲ့ မြန်မာ၊ လာအိုနဲ့ ကမ္ဘောဒီယား နိုင်ငံသား တရားမဝင် အလုပ်သမားတွေကို ထိုင်းအစိုးရက ဒီနေ့ကစပြီး အလုပ်လုပ်ခွင့် မှတ်ပုံတင် လုပ်ပေးနေပါပြီ။ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အလုပ်လုပ်ခွင့် လက်မှတ် လုံးဝမရှိသေးတဲ့ သူတွေ၊ နေထိုင်ခွင့် လက်မှတ်ရှိပြီး အလုပ်သမားလက်မှတ် မလုပ်ထားတာ သူတွေနဲ့ လက်မှတ် သက်တမ်း ပျက်နေတဲ့သူတွေကိုပါ ဒီနေ့ ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့ကနေ ၃၀ ရက် နေ့အထိ အလုပ်သမား လက်မှတ်လုပ်ပေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပထမဦးဆုံး သက်ဆိုင်ရာ မြို့နယ်အသိသီးမှာ နေထိုင်ခွင့်လက်မှတ်ကို သွားရောက် မှတ်ပုံတင်ရမှာဖြစ်ပြီး နေထိုင်ခွင့်လက်မှတ်ရပြီးရင် သက်ဆိုင်ရာဆေးရုံတွေမှာ ဆေးစစ်ရမှာပါ။ နောက်တဆင့်အနေနဲ့ သက်ဆိုင်ရာ အလုပ်သမား နေရာချထားရေးရုံးမှာ အလုပ်လုပ်ခွင့် လက်မှတ်ကိုရဖို့ လျှောက်ရမှာ ဖြစ်တယ်လို့ ရောင်ခြည်ဦး အလုပ်သမားများအဖွဲ့ရဲ့ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ကိုမိုးဆွေက ပြောပါတယ်။

“နေထိုင်ခွင့် လက်မှတ်ကို အသက်သွင်းတာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လုံးဝ မရှိတဲ့ သူကျတော့ ပြန်လျှောက်တာပဲ ဖြစ်ဖြစ် စုစုပေါင်း ဘတ် ၈၀ ပဲ ကျတယ်။ နေထိုင်ခွင့်လက်မှတ် ရပြီဆိုတော့မှ ဆေးသွားစစ်လို့ရမယ်။ ဆေးစစ်တဲ့အခါ တနှစ်စာ ကျန်းမာရေး အာမခံက ၁၉၀၀ ကျမယ်။ အလုပ်သမားလက်မှတ် လျှောက်မယ်ဆိုရင် တလကို ၁၅၀ နှုန်းနဲ့ အခွန် ပေးရမယ်။ တနှစ်ဆိုရင် ၁၈၀၀၊ ၉ လနဲ့ ၁ နှစ် သက်တမ်းလျှောက်တဲ့ သူတွေကျကို ကတ်ထုတ်ပေးတဲ့အတွက် ဘတ် ၁၀၀ ကျတယ်။ အားလုံးပေါင်း ၃၈၈၀ ကျသွားတယ်။ ” အခု ထုတ်ပေးမယ့် လက်မှတ်ဟာ ၂၀၁၀ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့အထိပဲ သက်တမ်း ထုတ်ပေးမှာလို့ ထိုင်းအစိုးရက တရားဝင် ကြေညာထားပါတယ်။ ၂၀၁၀ ဖေဖော်ဝါရီ လကုန်မှာ သက်တမ်းကုန်ပြီးရင် သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံတွေကို ပြန်သွားပြီး နိုင်ငံသားစိစစ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံက နိုင်ငံသားဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံစာလက်မှတ် ရရှိပါက ထိုင်းနိုင်ငံကို ပြန်လာပြီး အလုပ်လုပ်ခွင့် လက်မှတ် ပြန်လျှောက်ရမယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မနက်ဖြန် မြို့နယ်ရုံးကို သွားရောက် နာမည်ပေးသွင်းမယ့် ချင်းမိုင်မြို့က အလုပ်သမားတဦးက “သူတို့က အဲ့လိုမျိုးလုပ်မယ်ဆိုတော့ အမတို့ အနေနဲ့ တော်တော် ဒုက္ခရောက်မှာ။ မြန်မာနိုင်ငံ ပြန်ဖို့က နိုင်ငံသား မှတ်ပုံတင် မရှိဘူး။ နယ်စပ်တောင်ပေါ်မှာ နေတာဆိုတော့ မှတ်ပုံတင်တို့ လုပ်တာတွေ မရှိဘူးလေ။ အဲ့လိုမျိုးသာ တကယ် ဖြစ်လာမယ်ဆိုရင် နောက်ဆုံး ကမ္ဘာ့ကယ်ဆယ်ရေးကိုပဲ အားကိုးရတော့မလို့ ဖြစ်နေတယ်” လို့ ပြောပါတယ်။ မဲဆောက်မြို့မှာ လာရောက် အလုပ် လုပ်တဲ့ မစိုးစိုးကတော့ ပြန်ရမယ်ဆိုရင်လည်း သူ့မှာ နိုင်ငံသားမှတ်ပုံတင်ရှိတဲ့ အတွက် ပြဿနာ မရှိဘူးလို့ ပြောပါတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်း တရားမဝင် လာရောက်လုပ်ကိုင်တဲ့ မြန်မာနိုင်ငံသား အားလုံး ၂ သန်း ရှိတယ်လို့ အစိုးရမဟုတ်တဲ့ အဖွဲ့တွေရော၊ ထိုင်းအစိုးရကပါ ခန်းမှန်းထားပါတယ်။ ဒီလူဦးရေ ၂ သန်းခန့်ဟာ ထိုင်းနိုင်ငံထဲကနေ မြန်မာနိုင်ငံကို ဘယ်လိုနည်းလမ်းနဲ့ ပြန်ဝင်မလဲ၊ မြန်မာစစ်အစိုးရ အနေနဲ့ ဒီလူတွေအတွက် မှတ်ပုံတင် ချက်ချင်း ထုတ်ပေးနိုင်ပါ့မလား၊ မြန်မာနိုင်ငံကို ပြန်ခွင့်ရသည်ရှိသော်

ထိုင်းနိုင်ငံမှာ ကျန်နေမယ့် လုပ်ငန်းခွင်လစ်ဟာမှု စတဲ့အထွေထွေ ပြဿနာတွေကိုတော့ ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ဖြေရှင်းမလဲ ဆိုတာကို ဘယ်သူမှ တိတိကျကျ မပြောနိုင်သေးပါဘူး။

<http://burmese.dvb.no/textonly/>

*****

ထိုင်းကျန်းမာရေးဝန်ကြီးမှ မြန်မာအလုပ်သမားများကို ဝက်တုတ်ကွေးသတိပြုကြရန် မှာကြား

Wed 01 Jul 2009, မင်းအာသံ

ယမန်နေ့ မွန်းလွဲ (၂) နာရီခန့်တွင် ထိုင်းကျန်းမာရေးဝန်ကြီးမှ မဟာချိုင်းရှိ မြန်မာအလုပ်သမားများ အလုပ်လုပ်ရာ စက်ရုံသို့ လာရောက်ပြီး အလုပ်သမားများကို အစည်း အဝေးခေါ်ယူပြီး ဝက်တုတ်ကွေးရောဂါ မဖြစ်ပွားအောင် သတိပြုကြရန် အလုပ်သမားများကို မှာကြားခဲ့သည်။

အလုပ်ရုံတစ်ရုံလျှင် အလုပ်သမား ၁၀ ယောက်ခန့် အစည်းအဝေးတက်ရောက်ရန် ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးမှ ဖိတ်ကြားခဲ့သောကြောင့် အလုပ်သမား ၂၀၀ ခန့်နှင့် မဟာချိုင်းရှိ ဆရာဝန်များနှင့်တာဝန်ရှိသူများ တက်ရောက်ခဲ့သည်ဟု အစည်းအဝေးတက်ရောက်ခဲ့သော အလုပ်သမားတစ်ဦးက ပြောသည်။
"ထိုင်းတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် လူဦးရေ ၁ ဒသမ ၄ ရာခိုင်နှုန်းမှာ ဝက်တုတ်ကွေးရောဂါဖြစ်ပွားနေပြီး ၃ ဦးသေဆုံးသွားခဲ့ပြီ။ အလုပ်သမားများအနေဖြင့် သတိထားကြပါ။ အကယ်၍ အလုပ်သမားတစ်ဦးမှ ငှင်းရောဂါ ဖြစ်ပွားခဲ့ပါက တခြားအလုပ်သမားများဆီ ရောဂါမပြန့်ပွားအောင် အလုပ်မဆင်းပဲ အခန်းထဲတွင်နေရန်၊ ရောဂါသက်သာမှ အလုပ်ဆက်ဆင်းဖို့ ဝန်ကြီးကအစည်းဝေးမှာ ပြောခဲ့တယ်" ဟု အဝေးတက်ရောက်ခဲ့သူ NGO အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက ပြောသည်။

ရောဂါပြန့်ပွားမှုမှာ လူများရာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းများနှင့် အလုပ်အတူတူလုပ်ကြသော ယခုကဲ့သို့ အလုပ်ရုံ များတွင် လွယ်ကူမြန်ဆန်သည်ဟု ဝန်ကြီးက ပြောသည်ဟု ငှင်းက ဆက်ပြောသည်။

မဟာချိုင်းတွင် မြန်မာအလုပ်သမား နှစ်သိန်းခန့်ရှိပြီး အကယ်၍ အလုပ်သမားများမှ ရောဂါဖြစ်ပွားခဲ့ပါက အလုပ်သမားကဒ်မရှိသော အလုပ်သမားများသည် ဆေးရုံတွင် ရောဂါမပြသနိုင်၍ ရောဂါအခြေအနေ သိနိုင်ရန်မှာ မလွယ်ကူသောကြောင့် မည်သို့လုပ်ရမည်နည်းဟု မဟာချိုင်းတာဝန်ရှိ တစ်ဦးက တင်ပြခဲ့သည်။

သို့အတွက်ကြောင့် အလုပ်သမားကဒ်မရှိသော အလုပ်သမားများအတွက် ရောဂါဖြစ်လျှင် ဆေးရုံတွင် စစ်ဆေးနိုင်ရန် အလုပ်သမားများအတွက် အလုပ်သမားကဒ် ပြုလုပ်ပေးရန် ငှင်းတို့အနေဖြင့် အလုပ် ရှင်များကို တိုက်တွန်းပေးမည်ဟု ဝန်ကြီးက ပြောသည်။

ဝန်ကြီးသည် အလုပ်သမားများ နေထိုင်ရာအခန်းများဆီသို့ သွားရောက်ပြီး သန့်ရှင်းမှုရှိမရှိ စစ်ဆေးခဲ့သည်ဟု အလုပ်သမားတစ်ဦးက ပြောသည်။

<http://www.monnews-imna.com/burmese/newsupdate.php?ID=444>

*****

**နိုင်ငံခြားသွားရောက် အလုပ်လုပ်ကိုင်သူများ သတ်မှတ်ဆေးခန်းများတွင်သာ
ဆေးစစ်ရန်ညွှန်ကြား**
ဇီဝ / ၁ ဇူလိုင် ၂၀၀၉

ရန်ကုန်မြို့ရှိ အလုပ်သမားပို့ဆောင်သည့် အေဂျင်စီများအနေဖြင့် နိုင်ငံခြားသွားရောက်
အလုပ်လုပ်ကိုင်မည့်သူများအား ဆေးစစ်မှုပြုလုပ်စေရာတွင် သတ်မှတ်ထားသည့် ဆေးခန်း၊
ဓာတ်ခွဲခန်းတွင်သာ ဆေးစစ်စေရန်နှင့် ယင်းဆေးစစ်ချက်များ ဖြင့်သာ
လျှောက်လွှာလက်ခံတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြည်တွင်းရှိ နိုင်ငံခြားသံရုံးအချို့က ထုတ်ပြန်လိုက်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှ ဆေးစစ်ချက် အောင်မြင်လာသူများသည် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များသို့ ရောက်ရှိပြီး
ထပ်မံဆေးစစ်ခံရာတွင် ကူးစက်ရောဂါကဲ့သို့ အလုပ်လုပ်ရန် တားမြစ်ထားသည့်ရောဂါများ တွေ့ရှိမှု
များပြားလာခြင်းကြောင့် ယင်းကဲ့သို့ သတ်မှတ်ဆေးခန်းများတွင်သာ ဆေးစစ်မှုခံယူရန်
ထုတ်ပြန်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ဟု နိုင်ငံခြားသံရုံးများက အကျယ်တဝင့်ရှင်းပြခြင်းမရှိသော်လည်း
အလုပ်သမားများ၏ ဆေးအောင်ချက် တိကျမှန်ကန်စေရန်ဟု ရေးသားထားကြောင်း ရန်ကုန်မြို့ရှိ
အလုပ်သမားရှာဖွေရေး အေဂျင်စီတစ်ခုမှ ဒါရိုက်တာတဦးက ပြောသည်။

၎င်းက "ဒီက ဆေးစစ်ချက် အောင်တဲ့သူတွေကို သူတို့နိုင်ငံဆီ ရောက်ရင်လည်း လစဉ်စစ်ကြတာ ရှိတယ်။
တချို့ဆို ဒီပြည်တွင်းက ဆေးစစ်ချက်က သူတို့လေဆိပ်ရောက်တာနဲ့ မမှန်ကန်ဘူးဆိုတာ သိတယ်။
အဲဒီအခါကျရင် ပြန်ပို့ခံရတယ်။ အေဂျင်စီတွေနဲ့ အလုပ်သမားတွေပဲ နစ်နာတယ်။ ဒီပြည်တွင်းက
ဓာတ်ခွဲခန်းတွေ၊ ဆေးခန်းတွေက စစ်တာ ချွတ်ယွင်းချက်တွေ ရှိနေတော့ အဆင့်မြင့်တဲ့ သူတို့ယုံကြည်တဲ့
ဆေးခန်းတွေက ဆေးစစ်ချက်တွေကိုပဲ သူတို့ယူတာ ဖြစ်တယ်" ဟု ပြောသည်။

ယခုအပတ်အတွင်း ဆေးစစ်ချက် ကန့်သတ်လိုက်သည့်သံရုံးများမှာ အရှေ့အလယ်ပိုင်းနိုင်ငံများ၊
ကိုရီးယားနှင့် စင်ကာပူနိုင်ငံ တို့ဖြစ်ပြီး သက်ဆိုင်ရာသံရုံးများမှ သတ်မှတ်ထားသည့် ဓာတ်ခွဲခန်းများ၌
ဆေးစစ်ခမှာ (၅) သောင်းမှ (၆) သောင်းဝန်းကျင် ကုန်ကျမည်ဖြစ်ပြီး သာမန်ဆေးစစ်ဌာနများတွင် (၁)
သောင်းခွဲဝန်းကျင်သာ ကုန်ကျမည်ဖြစ်ကြောင်း ၎င်းက ရှင်းပြသည်။

ယခုအခါ မလေးရှားနှင့် မြန်မာနိုင်ငံမှ အလုပ်သမားလက်ခံသည့် အခြားနိုင်ငံများကလည်း မြန်မာနိုင်ငံမှ
ထွက်ခွာပြီးနောက် ရောက်ရှိရာတိုင်းပြည်များတွင် ဆေးစစ်ချက် ကျသွားမည်ဆိုပါက အလုပ်သမားရှာဖွေရေး
အေဂျင်စီများက လျော်ကြေး ထုတ်ပေးရမည်ဖြစ်ပြီး နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်မှ လုပ်ငန်းကုမ္ပဏီနှင့်
မသက်ဆိုင်ကြောင်း နိုင်ငံခြားသံရုံး အသီးသီးကလည်း အသိပေးထားကြောင်း သိရသည်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့ နယ်နိမိတ်အတွင်း လုပ်ငန်းလိုင်စင်ရ ဓာတ်ခွဲခန်း၊ ဆေးခန်းပေါင်း (၁,၀၀၀)
ကျော်ရှိသော်လည်း မြန်မာပြည်တွင်း၌ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဝန်ဆောင်မှု အားနည်းချက်များ
ရှိနေသေးကြောင်း ရန်ကုန်မြို့တွင် ဆေးခန်းနှင့် အဆင့်မြင့်ဓာတ်ခွဲခန်း ဖွင့်ထားသူ ဆရာဝန်တဦးက
ပြောသည်။

၎င်းက "အခု ဓာတ်ခွဲခန်းတွေမှာ HIV ပိုး စစ်ဖို့သက်သက်က သောင်းဂဏန်း ကုန်ကျတယ်။
သာမန်ပြည်သူတွေအတွက်က မလွယ်ဘူး။ အခု နိုင်ငံခြားထွက်တဲ့ သူတွေအတွက်က
ကူးစက်ရောဂါနဲ့ဆိုင်တဲ့ ရောဂါအမျိုးပေါင်း (၁၀) မျိုးလောက် စစ်ရတယ်။ သွေးရော၊ ဆီးရော စစ်ရတယ်။

(၂) သောင်းကျော်တော့ ကုန်ကျမယ်။ အခြားနိုင်ငံတွေနဲ့ ယှဉ်ရင်တော့ ဒီကျန်းမာရေး ဝန်ဆောင်မှုပိုင်းမှာ ချွတ်ယွင်းချက်တွေ ရှိသေးတယ် ပြောလို့ရတယ်” ဟု ပြောသည်။

ပြီးခဲ့သည့် ဇွန်လတွင် ကိုရီးယားနိုင်ငံသို့ သွားရောက်အလုပ်လုပ်ကိုင်သူ အယောက် (၄၀) ကျော်အား ဆေးစစ်ခဲ့ရာတွင် (၅) ဦး ဆေးကျပြီး အယောက် (၂၀) ခန့်မှာ ဆေးပြန်စစ်ခဲ့ကြောင်း အဆိုပါဆရာဝန်က ပြောသည်။

<http://khitpyaing.org/news/july09/010709d.php>

*****

**မဟာချိုင်းဒေသ အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင် အစိုးရသတ်မှတ်နှုန်းထက် ပိုပေးနေရ
ဇော်ကြီး၊
ဇူလိုင်လ ၂ ရက်၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်။**

ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့ အနီး မဟာချိုင်းဒေသတွင် ယမန်နေ့ကစ၍ တရားမဝင် နိုင်ငံခြားသား အလုပ်သမား များအား အလုပ်သမားကဒ်အသစ် စတင်ပြုလုပ်ပေးရာ၌ လုပ်ငန်းရှင်များနှင့် ပွဲစားများမှ အစိုးရသတ်မှတ်နှုန်း ထက် ပိုမိုတောင်းယူနေကြသည်။

ထိုင်းနိုင်ငံတွင် လာရောက်အလုပ် လုပ်ကိုင်နေကြသည့် တရားမဝင်နိုင်ငံခြားသား အလုပ် သမားများအား တရား ဝင်အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင် ပြုလုပ်ပေးရန် ထိုင်းအလုပ်သမား ဝန်ကြီး ဌာန၏ တင်ပြချက်အား ကက်ဘီနက်အ ဖွဲ့မှ လွန်ခဲ့သည့် မေလကုန်ပိုင်းက အတည်ပြုပြီး နောက် ယင်းစီမံချက်အား ယမန်နေ့မှစတင်၍ လက်ခံပြုလုပ် ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုင်းအစိုးရ၏ တရားဝင်သတ်မှတ်နှုန်းအရ အလုပ်သမားတစ်ဦးလျှင် ထိုင်းဘတ်ငွေ ၃၈၀၀ သာ ကုန်ကျမည်ဖြစ် သော်လည်း ပွဲစားများမှ အလုပ်ရှင်အမည်ခံ၍ လုပ်ပေးနေသည့် အတွက် အစိုးရသတ်မှတ်နှုန်းထက် နှစ်ဆခန့် ကုန်ကျသည်ဟု အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင် ပြုလုပ်ရာ၌ ကူညီပေးနေသူ ကိုမောင်က ယခုလိုပြောသည်။

“တချို့က ရုန်းငန်း (အလုပ်ရုံ)ကို မဝင်ထားမိဘူးပေါ့နော်။ ရုန်းငန်းကိုမဝင်ဘဲ အပြင်မှာ နေထားပြီး ဘတ်(အလုပ်သမားလက်မှတ်)လည်း မရှိဘူးပေါ့နော်။ အပြင်က ရှမ်း(ထိုင်း) တယောက်ယောက်က သူတို့ကိုယ်သူတို့ သူဌေး အမည်ခံပြီးတော့ ဒီဘတ် မရှိတဲ့သူတွေကို ဘတ်လုပ်ပေးတာတော့ ရှိတယ် ခင်ဗျ။ အဲတာကျတော့ ဈေးကြီးတယ်။ အဲတာ ၇၅၀၀ လောက်ရှိတယ် ခင်ဗျ။ လက်ရှိအနေအထားမှာ ကျနော်တွေ့ရတာတော့ ၇၅၀၀ ပေးရတယ် ပြောတယ်။”

ဖိနပ်စက်ရုံတစ်ခုမှ အလုပ်သမားများသည် ၎င်းတို့၏လုပ်ငန်းရှင်အား အလုပ်သမား တဦးလျှင် ထိုင်းဘတ်ငွေ ၈၅၀၀ အထိပေးရသည်ဟု မဟာချိုင်းရို အလုပ်သမားများနှင့် ရင်းနှီးသူတဦးက ပြောသည်။

“အခုမနက်ကတောင်မှ အကိုကို ဖိနပ်ရုံလို့ ပြောတယ်လေ။ သေချာမမေးလိုက်ဘူး။ သူတို့လည်း လောလောနဲ့ ပြောသွားတာ ၈၅၀၀ ယူတယ်။ အလုပ်စမတ်ခဆိုပြီးတော့ အလုပ်ဆမတ်ခဆိုတာက အလုပ်ဝင်ကြေးပေါ့နော်။ ၄၀၀၀ တဲ့၊ ဘတ်ဖိုးက ၄၅၀၀ တဲ့။ အဲတာ ၈၅၀၀ သူတို့ပေးလိုက်ရပြီ။”

အလုပ်ရှင်များ၊ ပွဲစားများအား သတ်မှတ်နှုန်းထက် ပိုပေးနေရသဖြင့် အလုပ်သမား မှတ်ပုံတင် လာလုပ်ကြသူများ အခက်အခဲဖြစ်နေကြသည်ဟု ၎င်းကဆက်ပြောသည်။

"ခုနစ်ထောင်တန်သည်။ မြောက်ထောင်တန်သည် ချက်ချင်းပုံပေးရတော့ အဲဒီငွေတွေက အစ်ကိုတွေ၊ အမတွေ၊ အမေတွေ၊ အဒေါ်တွေ သူငယ်ချင်းတွေ ကနေပြီးတော့ အတိုးနဲ့ ချေးခိုင်း ရတာပေါ့နော်။ အတိုးကလည်း သိတဲ့အတိုင်းပဲ တစ်ရာကိုနှစ်ဆယ်ဆိုတော့လေ အဲလိုမျိုး ပြီးကြတာပေါ့။"

တရားဝင် အလုပ်သမားလက်မှတ် ကိုင်ဆောင်ထားသည့် နိုင်ငံခြားသား အလုပ်သမား အနေဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံ အလုပ်သမားရေးရာ ဝန်ကြီးဌာန၏ သတ်မှတ်ပေးထားသည့် နယ်မြေအလိုက် လုပ်အားခ၊ အချိန်ပိုကြေးနှင့် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုများကို ရရှိသော်လည်း အမျိုးသမီးအလုပ်သမားများအနေဖြင့် သားဖွားသည့် ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံတွင် ပြန်သွားရမည် ဖြစ်သည်။

တရားမဝင်နိုင်ငံခြားသား အလုပ်သမားများသည် မြန်မာနိုင်ငံသားအများဆုံးဖြစ်ပြီး လာအို နှင့် ကမ္ဘောဒီးယား နိုင်ငံ သားများလည်း ပါဝင်သည်။

ထိုင်းမြန်မာနယ်စပ် မဲဆောက်မြို့၌ အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင် စတင်ပြုလုပ်ပေးပြီဟု ဆိုသော်လည်း အလုပ်ရှင် အာမခံချက်မပေးနိုင်ခြင်း၊ အလုပ်သမားများ လုပ်အားခ နည်းပါးခြင်းတို့ကြောင့် လက်မှတ်လာလုပ်သူမရှိဟု သိရသည်။

သို့သော် ရနှောင်းဒေသ၌ အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင် ပြုလုပ်ပေးရန် အတွက် ဒေသခံအာဏာ ပိုင်များ၊ လုပ်ငန်းရှင် များနှင့် အလုပ်သမားရေး ဆောင်ရွက်နေသူများ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းနေပြီး လောလောဆယ် အနေအထားအရ ပြုလုပ်မှုမရှိသေးဟု သိရသည်။

မဟာချိုင်းမြို့၌ အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင် ၃၀၀၀၀ ပြုလုပ်ပေးရန်ရှိပြီး ယမန်နေ့က ဆမ္မတ်ဆွန်ဒေသ၌ အလုပ် သမားမှတ်ပုံတင်ပြုလုပ်ရန် စာရင်းသွင်းပြီးသူ ပေါင်း ၇၀၀၀ ရှိသည်ဟု ထိုင်းအလုပ်သမားဝန်ကြီးဌာန၏ ကျေညာချက်အရသိရသည်။

အလုပ်သမားလက်မှတ်အသစ်ကို ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့မှစ၍ ၃၀ ရက်နေ့အထိ ပြုလုပ်ပေးမည်ဖြစ်သည်။

<http://www.nmg-news.com/nmg/news020709.html>

*****

မလေးတွင် ဆန္ဒပြ မြန်မာ အကျဉ်းသားများ အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းခံရ
Thursday, 02 July 2009 17:10 ကိုထွေး

မလေးရှားနိုင်ငံတွင် ထိန်းသိမ်းခံနေရသော မြန်မာ အလုပ်သမားများ ဆန္ဒပြကြရာ ယမန်နေ့တွင် လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေး (လဝက) ရဲအဖွဲ့၏ မျက်ရည်ယိုဗုံးများ အသုံးပြုပြီး အကြမ်းဖက် နှိမ်နင်းခြင်း ခံလိုက်ရသည်။

ယင်းအဖြစ်အပျက်သည် ထိန်းသိမ်းရေး စခန်းအတွင်းရှိ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့နေသော မြန်မာ ဦးက ဆေးခန်းသို့ သွားရောက်သည်ကို သတ်မှတ် လူဦးရေထက် ပိုမို၍ လာရောက်သည့် အတွက် လဝကတာဝန်ရှိသူများ က အဆိုပါ မြန်မာ ၂ ဦးကို ထိုးနှက်ခဲ့ရာမှ စတင်ခဲ့သည်။

ထိုသတင်းကို စခန်းတွင်းရှိ အထိန်းသိမ်းခံ မြန်မာများက တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဧရာဝတီသို့ လျှို့ဝှက်စွာ ပေးပို့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

စခန်းအတွင်းရှိ အထိန်းသိမ်းခံ ကိုအောင်လွင်ဦးက "အဲဒါကြောင့် ကျနော်တို့ မနက်ပိုင်း ထောင်မှာ

တန်းမစီတော့ ဘဲဆန္ဒ ပြတယ်၊ အဲဒါမနေ့က ကုလသမဂ္ဂက လို့ပြောပြီး လူ ၁၇ယောက်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်မယ် ဆိုပြီး ခေါ်တယ်၊ လိုက်သွားတဲ့ မြန်မာ တယောက် က လိမ်ခေါ်သွားပြီး အခု နှိပ်စက်နေတယ် ဆိုပြီး အော်တယ်၊ အဲဒီမှာ ကျနော်တို့ မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ရာကစတာ တာဝန်ရှိသူတွေက သေနတ် ငြချက်လောက် ဖောက်တယ် မျက်ရည်ယိုဗုံး ငလုံးအထိ အသုံးပြုခဲ့တယ်”ဟု ဧရာဝတီသို့ ပြောသည်။

ဆန္ဒပြသူများက စခန်းတွင်းတွင် ကာရံထားသော သံဆူးကြိုးနှင့် သံပြားများကို ခွာလိုက်ကာ ငြိမ်သက်စွာ ဆန္ဒပြ ခဲ့ကြကြောင်း၊ ဖမ်းဆီးထားသောသူများကို လွှတ်ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့ကြောင်း၊ သေနတ်၊ တုတ်၊ ဒိုင်းများ ကိုင်ဆောင် ထား သည့် အနီရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော လုံထိန်းများနှင့် မီးသတ်ကား စီး ခန့်ရောက်လာ ကြောင်း ၎င်းကဆက် ပြောသည်။

“သူများနိုင်ငံမှာ တရားမဝင်လာ အလုပ်လုပ်တာ ကျနော်တို့မှားတယ်ဆိုတာ ဝန်ခံတယ်၊ ဒါပေမယ့် အခုကျနော်တို့ကို ပြန်မလွှတ်ဘဲ ထိန်းသိမ်းထားတာ ငလလောက်ရှိသွားပြီ၊ အဲဒါမခံမရပ်နိုင် ဖြစ်ပြီးတော့ ထွက်ပေါက်တခုကို တောင်းဆိုတယ်” ဟု ကိုအောင်လွင်ဦးက ပြောသည်။

အနှိပ်စက်ခံခဲ့ရသူ တဦးသည် မျက်လုံးတွင် ပြင်းထန်စွာ ဒဏ်ရာရရှိသွားပြီး ယခုအချိန်ထိ သဲကွဲစွာ မြင်တွေ့ရခြင်း မရှိသေးသည့် အတွက် စိုးရိမ်ရ ကြောင်း သိရသည်။

မလေးရှားနိုင်ငံ ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီးရုံး UNHCRမှ ပြောခွင့်ရ Yante Ismailက “သတင်းအရ ဒီနေ့ ကျနော်တို့ ဆီက အဖွဲ့တဖွဲ့က လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေး စခန်းကို သွားခဲ့တယ်၊ အသေးစိတ်က တော့ မသိရသေးပါဘူး”ဟု ဧရာဝတီသို့ပြောသည်။

ယင်း စခန်းတွင် အဆောင် ပေါင်း ၅ဆောင်ရှိကာ အဆောင်တဆောင်လျှင် လူ ၁၇၀ ခန့်ရှိပြီး ထိန်းသိမ်း ခံထား ရသူ အများစုမှာ မြန်မာ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမား များ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိန်းသိမ်းခံထားရသူများသည် ယခုအခါ လုံလောက်သော အစားအစာနှင့် သန့်ရှင်းသော သောက်သုံးရေကို မရရှိသကဲ့သို့ တကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေးနှင့် ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးကုသ ခွင့်မရကြောင်း ကြားသိရသည်။

လဝက ထိန်းသိမ်းရေး စခန်းတွင် ချုပ်နှောင် ခံရသူများကို လဝက ဝန်ထမ်းများ၊ RBLA ဟု ခေါ်သည့် တရားမဝင် နိုင်ငံခြားသား အလုပ်သမား နှိမ်နင်းရေး အဖွဲ့ဝင်များက နှိပ်စက်ကြသည်ဟု ထိန်းသိမ်းခံရဖူးသူတဦးက ဧရာဝတီသို့ ပြောဆိုသည်။

RBLA တပ်ဖွဲ့ဝင် များသည် စနစ်တကျ လေ့ကျင့် ထားသူများ မဟုတ်ကြောင်း၊ ရွှေ့ပြောင်း အလုပ်သမားများ အပေါ် စနစ်တကျ အနိုင်ကျင့် နှိပ်စက်ရန် ခွင့်ပြုထားသည့် မလေးရှားနိုင်ငံ၏ လူဝင်မှု ကြီးကြပ်ရေး ယူဒေများကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲသင့်ကြောင်း လူ့အခွင့်အရေးအဖွဲ့ များက ထောက်ပြ ကြသည်။

၂၀၀၅ ခုနှစ်မှ စတင်ပြီး မလေးရှားအစိုးရက RBLA တပ်ဖွဲ့ဝင်များအား လဝက အချုပ်ခန်းများကို ကွပ်ကဲရန်၊ တရားမဝင် နိုင်ငံခြားသား အလုပ်သမားများကို ဖမ်းဆီးရန် တရားဝင် လုပ်ပိုင်ခွင့် ပေးထားသည်။

လွန်ခဲ့သောလက မလေးရှားနိုင်ငံတွင် ထိန်းသိမ်းခံနေရသူ မြန်မာပြည်သား အလုပ်သမား ၂ ပီးသည် ကြွက်ကြောင့် ဖြစ်ပွားသည့် အဖျားရောဂါ တမျိုးကြောင့် သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

ရွှေ့ပြောင်း အလုပ်သမားများအတွက် လူ့အခွင့်အရေး စံချိန်မှာ နိမ့်ကျနေကြောင်း၊ နိုင်ငံခြားသား မုန်းတီးမှုလည်း အလွန် များကြောင်း၊ ထိုသို့ မုန်းတီးမှုကြောင့် ပြဿနာ များစွာ ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်းလည်း

ကြားသိရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် စီးပွားရေး အဆင်မပြေသဖြင့် အိမ်နီးချင်း နိုင်ငံများသို့ သွားရောက် အလုပ် လုပ်ကိုင်သူပေါင်း သန်းနှင့်ချီပြီး ရှိနေသည်။ အထူးသဖြင့် မလေးရှား နှင့် ထိုင်းနိုင်ငံသို့ သွားရောက်လေ့ရှိသည်။

မလေးရှားတွင် မြန်မာပြည်သား ၅ သိန်းခန့် ရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။

<http://www.irrawaddy.org/bur/2009-07-02-10-12-13.html>

*****

စမုန်ညင်းထိန်းသိမ်းရေးစခန်းတွင်ဆူပူမှုဖြစ်မှုများရည်ယိုပုံးသုံး၍ ဒဏ်ရာရသူ ရှိ နော်နိုရင်း ၀၂ ဇူလိုင် ၂၀၀၉

မလေးရှားနိုင်ငံ စမုန်ညင်း ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းမှာ မနေ့ညက စခန်းအာဏာပိုင်တွေနဲ့ အကျဉ်းသားတွေ အရဆက်သအေးကရုဏ်းဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး မျက်ရည်ယိုပုံး သုံးတဲ့အဆင့်အထိ ဖြစ်သွားရပါတယ်။ မလေးရှားနိုင်ငံ စလန်ကွမ်းမြို့နယ် စမုန်ညင်း ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းမှာ မနေ့ည ၈ နာရီလောက်က ဆူပူမှု စတင် ဖြစ်ပွားခဲ့တာပါ။ ဆူပူမှုဖြစ်ပွားရတဲ့ အကြောင်းအရင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လက်ရှိ စခန်းတွင်းမှာ ထိန်းသိမ်းခံနေရတဲ့ ကိုသန့်ဇင်က ပြောပါတယ်။ “ဘယ်က စဖြစ်လဲဆိုတော့ အဲ့ဒီနေ့က ဆေးခန်းခေါ်တော့ အေဆောင်က ဆေးခန်းသွားကြတယ်။ ဆေးခန်းသွားတာ မြန်မာလူမျိုး လူနှစ်ယောက် ပိုမလားဆိုပြီး လဝက က စိတ်ဆိုးပြီး အခန်းထဲကိုထည့်၊ မျက်နှာကို လက်သီးနဲ့ ထိုးတယ်။ မျက်လုံးဆိုရင် သွေးခြေညွှတ်သွားတယ်။ နောက် အဆိုးဆုံးက ဆေးလိပ်မီးနဲ့ ထိုးတယ်။ အဲ့ဒီ ပြဿနာကစပြီး နောက်တရက်မှာ ကျနော်တို့က ပုံစံမထိုင်ဘဲ စပြီး ဆန္ဒပြတယ်။ “မနေ့ညက ယူအန်ကနေ လာထုတ်တယ်ဆိုပြီး တဆောင်ကို အယောက် ၂၀ စီခေါ်တယ်။ အေ၊ဘီ၊စီ က လူတွေက လုံးဝ လိုက်မသွားဘူး။ ဒီဆောင်က လူတွေက ၁၇ ယောက် လိုက်သွားတယ်။ ထောင်ကား ပေါ်တင်တဲ့ အချိန်မှာ ဒီဆောင်က လူတွေက ‘ငါတို့ကို လိမ်သွားပြီဟေ့၊ ငါတို့ကို ရိုက်နေပြီဟေ့’ လို့ အော်တယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ ကားက မောင်းပြေးတယ်။ ဒီဆောင်ကလူတွေက သူတို့လူတွေကို ပြန်တောင်းရင်းနဲ့ စပြီး အရဆက်သအေးကရုဏ်းဖြစ်တာ။”

စမုန်ညင်း ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းမှာ အဆောင် ၅ ဆောင်ရှိပြီး အေ၊ ဘီ၊ နဲ့ ဒီ အဆောင်က လူတွေကို လာခေါ်သွားတာလို့ သူက ပြောပါတယ်။ ဆူပူမှုဖြစ်နေချိန် စခန်းတွင်း ဥဩတွေဆွဲပြီး နောက်ပိုင်း သေနတ်ကိုင် လုံခြုံရေးရောက်လာပြီး မိုးပေါ် သေနတ်ထောင်ပစ်သလို အကျဉ်းသားတွေထဲကို မျက်ရည်ယိုပုံး ပစ်ခဲ့တဲ့အတွက် အကျဉ်းသား ၈ ဦး ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသွားတယ်လို့ ကိုသန့်ဇင်က ပြောပါတယ်။ “အရဆက်သအေးကရုဏ်းဖြစ်နေချိန်မှာ လဝက နဲ့ အရင်ဆုံး ထိပ်တိုက်ဖြစ်တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ လုံထိန်းလို့ခေါ်မလား မသိဘူး။ သူတို့တွေ သေနတ်တွေနဲ့ ရောက်လာကြတယ်။ ရဲတွေလည်း ရောက်လာပြီး ပတ်လည်ကို ဝိုင်းထားတယ်။ မီးသတ်ကား ၅ စီး ရောက်လာတယ်။ ပတ်လည်မှာ စစ်တပ်တွေ ချထားတဲ့ အချိန်မှာ ကျနော်တို့ သိပ်မမြင်ရဘူးပျ။ နောက်ပိုင်း သေနတ်တွေ မိုးပေါ် ထောင်ပစ်တယ်။ မျက်ရည်ယိုပုံးတွေ ၆ လုံး၊ ၇ လုံးလောက် ခွဲပစ်လိုက်တယ်။ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတာကတော့ ရှိတာပေါ့ပျ။” သေနတ်တွေ မိုးပေါ်ထောင်ပစ်ပြီး မျက်ရည်ယိုပုံးတွေ

ခွဲနေတဲ့အချိန်မှာ ဘူဒရာဂျာရာဆိုတဲ့ တယောက်က ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးရာမှာ သွပ်ပြားရှပြီး ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ကြီးကြီးမားမားရရှိကာ ဆေးရုံပို့လိုက်ရတယ်လို့လည်း ဆိုပါတယ်။

ဒီနေ့မနက်မှာ ကွာလာလမ်ပူမှာရှိတဲ့ ဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီး (UNHCR) အရာရှိက ရောက်လာပြီး လဝကနဲ့ အစည်းအဝေးလုပ်ကာ မြန်မာလူမျိုးတွေကို ဒုက္ခသည် ဟုတ်မဟုတ် လာမယ့် တနင်္လာနေ့မှာ စစ်ဆေးမှာလို့ ကိုသန့်ဇင်က ပြောပါတယ်။ “တနင်္လာနေ့က စပြီးတော့ ယူအန်က ၄ ရက် လာမယ်။ မြန်မာလူမျိုးတွေကို အင်တာဗျူး လုပ်မယ်။ ယူအန်ကနေ အသိအမှတ်ပြုတဲ့ ဒုက္ခသည် မဟုတ်ရင် ထိုင်းနယ်စပ်ကို ပြန်ပို့ဖို့ လဝက ကို ဖိအားပေးမယ်လို့ ပြောတယ်။ ခုလက်ရှိ အနေအထားကတော့ အဆောင်တိုင်းမှာ၊ ဘေးပတ်ဝန်းကျင် ခြံစည်းရိုး ပတ်ပတ်လည်မှာ အစောင့်တွေ ရှိတယ်။” စမုန်ညှင်း ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းမှာ တရားမဝင် နေထိုင်မှုနဲ့ ဖမ်းဆီးခံထားတဲ့ နိုင်ငံစုံက အကျဉ်းသား ၂,၀၀၀ ကျော် ရှိပြီး အဲဒီအထဲမှာ မြန်မာနိုင်ငံသား ၇၀၀ ကျော်ရှိတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

မြန်မာအကျဉ်းသားတွေဟာ ပြစ်ဒဏ်ကာလ လွန်မြောက်ပေမယ့် ကိုယ့်နိုင်ငံကို ပြန်မပို့ဘဲ ၆ လထက်မနည်း အဲဒီစခန်းမှာ ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းခံနေရတယ်လို့ အမျိုးသားဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ် (လွတ်မြောက်နယ်မြေ မလေးရှား) ဌာနခွဲရဲ့ ရုံးတာဝန်မှူး ကိုဇော်မြင့်က ပြောပါတယ်။ ထိန်းသိမ်းခံရတဲ့ မြန်မာလူမျိုးတွေထဲက တချို့ဟာ (ဗွဲ့) အထောက်အထား ရှိသူဖြစ်ပြီး (ဗွဲ့) နဲ့ တွေ့ခွင့်မပေးသလို နိုင်ငံကို ပြန်မပို့ဘဲ ကြာရှည်စွာ ထိန်းသိမ်း ထားတဲ့အတွက် ပြီးခဲ့တဲ့ မေလ ၁၉ ရက်နေ့က မြန်မာတွေ ၃ ရက်ကြာ အစာငတ်ခံ ဆန္ဒပြခဲ့ပါသေးတယ်။

<http://burmese.dvb.no/textonly/>

*****

**မလေးရှား ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းရှိ မြန်မာများ ဆန္ဒပြမှုဖြစ်
ရက်ကြီး၊
ဇူလိုင်လ ၂ ရက်၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်။**

မလေးရှားနိုင်ငံရှိ တရားမဝင်နိုင်ငံခြားသားများအား ထိန်းသိမ်းထားသည့် စမုံညှင်းစခန်း အတွင်း၌ မြန်မာရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားများ ယမန်နေ့ညက ဆန္ဒပြမှုဖြစ်ပွားခဲ့ရာ အာဏာပိုင်က အကြမ်းနည်းဖြင့် ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်း သည်ဟု သိရသည်။

စခန်းတွင်း ဆန္ဒပြမှု ဖြစ်ပွားပုံနှင့်ပတ်သက်၍ မလေးရှားရှိ မြန်မာအလုပ်သမား အခွင့်အရေး ကာကွယ်ပေးရေး ကော်မတီ (BWRPC) မှ ကိုကျော်ထူးအောင်က ယခုလို ပြောသည်။

“ဟိုတနေ့က သူတို့ Camp ထဲမှာ နေမကောင်းတဲ့သူတွေကို ဆေးခန်းသွားပို့ဖို့ စာရင်း တင်လိုက် တယ်။ တင်လိုက်တဲ့အထဲမှာ ဗမာနှစ်ယောက်က ပိုသွားတယ်။ ပိုသွားတဲ့ နှစ်ယောက်ကို ထောင်အာဏာပိုင်တွေက ဆေးခန်းလည်းမပြပေးဘူး။ နောက်ပြီး အဲဒီ နှစ်ယောက်ကို အခန်းတံခါးပိတ်ပြီးတော့ ရိုက်တယ်။ ဆေးလိပ်မီးနဲ့တို့တယ်။ အဲဒါကို ကျွန်တို့ ဗမာတွေက မကျေနပ်ဘူး။ မကျေနပ်တော့ ကျန် တဲ့ ဗမာတွေက မနေ့ကတုန်းက သူတို့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် တန်းစီတာတို့ဘာတို့ မလုပ်ပဲ ဆန္ဒပြတယ်။”

ထိုကဲ့သို့ဆန္ဒပြမှုကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံသား အယောက်သုံးဆယ်ခန့်အား ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာ မဟာ မင်းကြီးရုံး UNHCR မှ လာရောက်တွေ့ဆုံသည်ဟုဆိုကာ စခန်းအာဏာပိုင်များက ခေါ်ထုတ်၍ ရိုက်နှက်ပြီး အဆောင်ပြောင်းလိုက်သည့်အတွက် အဓိကရုဏ်းများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

အဓိကရုဏ်းဖြစ်ပွားစဉ် စစ်တပ်၊ ရဲနှင့် ပြည်သူ့စစ်အင်အား ၃၀၀ ခန့်ရောက်ရှိလာပြီး သေနတ် နှင့် မျက်ရည်ယိုဗုံး များ ပစ်ဖောက်ကာ လူစုခွဲလိုက်သည်ဟုသိရသည်။

အခင်းဖြစ်ပွားစဉ် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသူများနှင့် အဆောင်တွင်းမှခေါ်ထုတ်၍ ရိုက်နှက်ခံရသူ အယောက်သုံးဆယ် အနက် ဒဏ်ရာပြင်းထန် သူများရှိသော်လည်း စခန်းတွင်း၌သာ ဆေးကုသပေးပြီး ယခုနောက်ဆုံးအခြေအနေ အရ ပြန်လည်ငြိမ်သက်နေသည်ဟု သိရသည်။

စခန်းတွင်းကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ "ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုကတော့ နေမကောင်းတဲ့ သူတွေ ဆေးခန်းပြခွင့်ရှိတယ်။ ဆေးခန်းမှာဆရာဝန်က နည်းနည်းပါးပါးစစ်ပြီး တော့ ကျန်တဲ့ဆေး ဘာဆေးမှမပေးဘူး။ ကိုက်ခဲရင်သောက်တဲ့ ဖယ်နယ်ဒေါ ဆိုတဲ့ဆေးတမျိုးပဲ ပေးတယ်။ ချောင်းဆိုး လည်း ဒီဆေးပဲ။ ဖျားလည်းဒီဆေးပဲပေးတယ်။" ဟု ကိုကျော်ထူးအောင် ကပြောသည်။

မလေးရှားနိုင်ငံသို့ တရားမဝင် ဝင်ရောက်လာသည့် နိုင်ငံခြားသားများအား ဖမ်းဆီးမိပါက အာဏာပိုင်များမှ Uu ဒေ အရ အပြစ်ပေးပြီး သက်ဆိုင်ရာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည် မပို့ဆောင်မီ ထိန်းသိမ်းရေးစခန်းများ၌ ဆက်လက် ချုပ်နှောင် ထားရှိသည်။

စပုံညှင်းစခန်းအတွင်း၌ နိုင်ငံခြားသားအလုပ်သမား နှစ်ထောင်ခန့်ရှိသည့်အနက် မြန်မာ နိုင်ငံသား ထက်ဝက် ကျော်ရှိသည်ဟု သိရသည်။

<http://www.nmg-news.com/nmg/news020709a.html>

*****
ထိုင်းနိုင်ငံရောက် မြန်မာလုပ်သားများ အခွင့်အရေးချိုးဖောက်ခံနေရ

2009-07-02

ထိုင်းနိုင်ငံကို ရောက်နေကြတဲ့ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားတွေမှာ အလုပ်သမား အခွင့်အရေးနဲ့ ရပိုင်ခွင့်တွေ ချိုးဖောက်ခံနေရတာ ရှိကြောင်း၊ ဥပဒေဆိုတာရိပေမဲ့ ဥပဒေအတိုင်း တိတိကျကျလိုက်နာ ဆောင်ရွက်ကြဖို့ လိုတယ်လို့ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံ အမျိုးသားညွှန်ပေါင်း အစိုးရ(NCUGB)ရဲ့ အလုပ်သမားဝန်ကြီး ဦးခွန်မြင့်ထွန်းက ဗန်ကောက်မြို့မှာ ဇူလိုင် ၂ရက် ဒီကနေ့ ပြောဆိုလိုက်ပါတယ်။

ဦးခွန်မြင့်ထွန်း။ ။ "အလုပ်ရှင်တွေကလဲပဲ အလုပ်သမားရဲ့တန်ဖိုးကို နားလည်ဖို့ လိုအပ်သလို သက်ဆိုင်ရာ ဒေသခံအာဏာပိုင်တွေ အပေါ်မှာလည်း အများကြီးမူတည်တယ်။ ဥပဒေတွေကို ပြဋ္ဌာန်းသတ်မှတ်ထားပေမဲ့ အဲဒီဥပဒေတွေကို အကောင်အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်မှု အားနည်းရင် ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ဒေသခံ အာဏာပိုင်တွေကရော အလုပ်ရှင်တွေကရော ဥပဒေပါအတိုင်း ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ လိုအပ်တယ်။"

ထိုင်း အလုပ်သမားဝန်ကြီးဌာနမှာ ပြုလုပ်တဲ့ အိမ်တွင်းအကူအလုပ်သမား အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ ဆွေးနွေးဖလှယ်ပွဲမှာ မြန်မာနိုင်ငံကို ကိုယ်စားပြုပြီး တက်ရောက်နေတဲ့ ဦးခွန်မြင့်ထွန်းက အဲဒီလိုပြောကြားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

နိုင်ငံတကာအလုပ်သမားအဖွဲ့ အိုင်အယ်လ်အို (ILO) က လာမဲ့ ၂၀၁၀ မှာ နိုင်ငံတကာ အိမ်တွင်း အကူအလုပ်သမားတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခြေခံအလုပ်သမား အခွင့်အရေး ဆိုင်ရာ အချက်တွေကို ဥပဒေပြု ပြဌာန်းမှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဥပဒေရေးဆွဲရာမှာ အထောက်အကူဖြစ်မဲ့ တိကျတဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေကို ဖြည့်စွက်ပေးနိုင်ဖို့ ရည်ရွယ်ပြီး ထိုင်းအလုပ်သမားဝန်ကြီးဌာနနဲ့ ဂျာမန်အလုပ်သမားဖောင်ဒေးရှင်း F&S (Friedrich & Stistung)တို့က ဒီဆွေးနွေးဖလှယ်ပွဲကို ကမကထလုပ် ကျင်းပတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အိမ်တွင်း အလုပ်သမားတွေအပါအဝင် ထိုင်းနိုင်ငံမှာရောက်နေကြတဲ့ မြန်မာရွှေ့ပြောင်း အလုပ်သမားတွေ အများစု ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အလုပ်သမား အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်ခံနေရမှုတွေကို အလေးပေးပြီး ဆွေးနွေးခဲ့တယ်လို့ ညွှန်ပေါင်းအစိုးရ အလုပ်သမားဝန်ကြီးက ပြောပါတယ်။

အိမ်တွင်းအကူအလုပ်သမားတွေရဲ့ လုပ်ငန်းခွင် အန္တရာယ်ကြီးမားပုံကိုလည်း အခုလို ထောက်ပြပါသေးတယ်။

ဦးခွန်မြင့်ထွန်း။ ။ "အိမ်တွင်းအကူအလုပ်သမားတွေဆိုတာက အခြားသော အလုပ်သမားတွေနဲ့မတူဘဲ သဘာဝရှိတယ် သူတို့မှာ သမဂ္ဂလို ဖွဲ့စည်း လုပ်ရားနိုင်တာ မရှိဘူး တဦးတယောက်တည်းပဲ သက်ဆိုင်ရာ အိမ်တွဲမှာ သွားလုပ်ရတယ်။ သီးခြား အထီးကျန် ဖြစ်နေတယ်။ အလုပ်လုပ်ရာမှာလည်း အလုပ်ချိန် သတ်မှတ်ချက်မရှိဘူး။ အကုန်လုံးကို သိမ်းကျုံးလုပ်ရတယ် လုပ်ခလစာနည်းတယ်။ ပြီးရင် အိမ်ထဲမှာ လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ စော်ကားခံရမှု အပါအဝင် ဘဝ လုံခြုံမှုကလဲ အင်မတန်နည်းတယ်။"

NCGUB ရဲ့ ဒုက္ခသည်နှင့် ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမားရေးရာဌာန တာဝန်ခံ ဦးသက်ခိုင်ကလည်း အလုပ်သမားတွေအနေနဲ့ ဥပဒေကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိရှိစေဖို့နဲ့ ဘယ်လို အကာကွယ်ပေးနိုင်မယ် ဆိုတာ နားလည်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးရေးကို ဆွေးနွေးခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ တခြား တက်ရောက်လာကြတဲ့ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတွေ၊ လက်ရှိကိုယ်တိုင် အိမ်တွင်းအကူ အလုပ်သမားအဖြစ် အလုပ် လုပ်ကိုင်နေသူတွေက ဒေသတွင်းမှာ တွေ့ကြုံနေရတဲ့ သူတို့ရဲ့အခွင့်အရေး ချိုးဖောက်ခံရမှုတွေ တင်ပြခဲ့ကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဒေသဆွေးနွေးမှာ ထိုင်းအစိုးရဌာနအသီးသီးကတာဝန်ရှိသူတွေ၊ အစိုးရမဟုတ်တဲ့ နိုင်ငံတကာ အလုပ်သမားအဖွဲ့အစည်းတွေ၊ ထိုင်းနိုင်ငံရောက် နိုင်ငံခြားသား အလုပ်သမား အခွင့်အရေးဆိုင်ရာ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေတဲ့ ထိုင်းအဖွဲ့အစည်းတွေ၊ အမျိုးသမီးအခွင့်အရေး ဆောင်ရွက်သူတွေနဲ့ ဥပဒေပညာရှင်တွေ တက်ရောက်ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

လက်ရှိထိုင်းနိုင်ငံမှာ မြန်မာ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်သမား ၂ သန်းနီးပါး အလုပ်လုပ်ကိုင်နေကြတယ်လို့ လေ့လာသူတွေက ခန့်မှန်းထားပါတယ်။

http://www.rfa.org/burmese/news/human_rights_violations_in_thailand-07022009145013.html

*****

အလုပ်ရှင်မရှိသဖြင့် အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်သူ နည်းပါး
№၂ / ၂ ဇူလိုင် ၂၀၀၉

မဲဆောက်ဒေသအတွင်း သိန်းချီရှိနေသည့် မြန်မာလုပ်သမားများသည် အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်ရန်အတွက် တာဝန်ယူ ပြုလုပ်ပေးမည့် အလုပ်ရှင်မရှိသောကြောင့် လက်ရှိလာရောက် မှတ်ပုံတင်သူအရေအတွက် အလွန်နည်းပါးလျက်ရှိသည်။

မဲဆောက်တွင် ယမန်နေ့မှစတင်၍ နိုင်ငံခြားသားအလုပ်သမားများအား အလုပ်လုပ်ကိုင်ခွင့်လက်မှတ် ပြုလုပ်ပေးရာတွင် လာရောက်မှတ်ပုံတင်သူ ဆယ်ဂဏန်းခန့်သာ ရှိသည်။

ယင်းသို့နည်းပါးခြင်းမှာ အလုပ်ရုံစက်ရုံအများစုတွင် စီးပွားရေးအခြေအနေမကောင်းမှုနှင့် ဆက်နွယ်ပတ်သက်နေကြောင်း မြန်မာအလုပ်သမားအရေး ဆောင်ရွက်နေသူများက ပြောသည်။

မဲဆောက်အခြေစိုက် မြန်မာပြည်သားများအရေး ပူးတွဲလှုပ်ရှားမှုကော်မတီ (JACBA) အဖွဲ့ဝင်ကြီးက "စီးပွားရေးကပ်စိုက်တဲ့အထဲမှာ ထိုင်းအလုပ်ရုံစက်ရုံတွေလည်းပါတော့ စက်ရုံတွေမှာ အလုပ်ကမရှိ၊ အော်ဒါကလည်း မလာဆိုတော့ အတော်ကို ခက်ခက်ခဲခဲလည်ပတ်နေရတယ်။ အလုပ်သမားအသစ်ခေါ်ဖို့ မှတ်ပုံတင်ဖို့ဆိုတာက လူတစ် ဘတ် (၃,၈၀၀) ဆိုတော့ ဘယ်တတ်နိုင်ကြမှာလဲ" ဟု ပြောသည်။

မယ်ပအထည်ချုပ်စက်ရုံကြီးတစ်ခုမှ ထိုင်းမန်နေဂျာကလည်း "ဒီဒေသမှာရှိတဲ့ စက်ရုံတွေ အတော်များများက အလုပ်ပါးတဲ့အတွက် အလုပ်သမားတွေ လျှော့ချနေရတဲ့ အနေအထားဆိုတော့ လူသစ်တွေကို မှတ်ပုံတင်ပေးဖို့ဆိုတာ စက်ရုံတိုင်းမှာ အခက်အခဲရှိတယ်" ဟု ပြောသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသား တသိန်းခွဲခန့်ရှိသည့် မဲဆောက်ဒေသတွင် စက်ရုံအလုပ်ရုံ (၂၀၀) ခန့်ရှိပြီး မဲဆောက်မြို့နယ်စပယ်ရုံး၌ လူသစ်များ လက်မှတ်ပြုလုပ်ရာတွင် ယမန်နေ့က လူ (၃၀) ခန့်နှင့် ယနေ့တွင် လူ (၆၀) ခန့်သာရှိသည်ဟု သိရသည်။

အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်ရန်လာသည့် မဲဆောက်ညူဈေးမှ မအေးသန်းက "ကျမအလုပ်ရှင်က လက်မှတ်မလုပ်ပေးတော့ ကိုယ့်ကို အလုပ်ရှင်အဖြစ် အာမခံပေးမယ့် ထိုင်းတယောက်နဲ့ သွားလုပ်ရတယ်။ သူ့ကို အာမခံခ ဘတ် (၁,၀၀၀) ပေးရတယ်။ ကိုယ်က လက်မှတ်လိုချင်တော့ ဒီလိုပဲကြံဖန်ရတယ်" ဟု ပြောသည်။

မြန်မာအလုပ်သမားများ အလုပ်လုပ်ကိုင်ခွင့် မှတ်ပုံတင် ပြုလုပ်လိုကြခြင်းမှာ မှတ်ပုံတင်ထားသူသည် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာအတွက် ထိုင်းဘတ်ငွေ (၃၀) ဖြင့် မဲဆောက်ဆေးရုံကြီးတွင် ဆေးဝါးကုသခွင့် ရရှိမည်ဖြစ်ပြီး သွားရေးလာရေးနှင့် အလုပ်သမားဆိုင်ရာ အခွင့်အရေးများတွင် တရားဝင်မှုရှိသဖြင့် လက်မှတ်မရှိသူများနှင့်ယှဉ်လျှင် တရားဝင်ခံစားခွင့်များ ရရှိသောကြောင့် အလုပ်သမားအများစုက မှတ်ပုံတင်လိုကြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုင်းအလုပ်ရှင်များမှာ စီးပွားရေးကျဆင်းမှုကြောင့် လက်ရှိလုပ်ငန်းခွင်ဝင်နေသည့် တရားဝင်အလုပ်လုပ်ပိုင်ခွင့် မှတ်ပုံတင်မရှိသေးသော အလုပ်သမားများကိုပင် လက်မှတ်ပြုလုပ်ရန် အခက်အခဲရှိပြီး မှတ်ပုံတင်ရသူနှင့် မရှိသူများကို ရောနှော၍ လုပ်ငန်းလည်ပတ်နေရသည်ဟု မဲဆောက် သိုးမွှေးအထည်ချုပ်စက်ရုံမှ မြန်မာအလုပ်ကြပ်တစ်ဦးက ကိုသန်းနိုင်က ပြောသည်။

မဲဆောက်တွင် နိုင်ငံခြားသားအလုပ်သမားများကို အလုပ်လုပ်ခွင့် မှတ်ပုံတင် ပြုလုပ်ပေးသည့် ကာလကို ပထမအဆင့်အနေဖြင့် ယခုလ (၁) ရက်မှ (၃၀) ရက်နေ့အထိ အလုပ်ရှင်၏ အာမခံချက်ဖြင့် လူသစ်များကို နေထိုင်ခွင့်လက်မှတ် ထောရော (၃၈/၁) ကို ပြုလုပ်ပေးပြီး သွေးစစ်ရမည်ဖြစ်သည်။

ဒုတိယအဆင့်အနေဖြင့် အလုပ်သမားမှတ်ပုံတင်လက်မှတ်ပြုလုပ်မည့်ရက်ကို လာမည့် ဩဂုတ်လ (၁) ရက်မှ (၂၈) ရက်အထိ သတ်မှတ်ထားပြီး အလုပ်ရှင်က အလုပ်သမားတစ်ဦးအတွက် (၁) နှစ်စာ ဘတ်ငွေ

(၃,၈၀၀) ပေးချေရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုင်းအလုပ်သမားဝန်ကြီးဌာနမှ ထိုင်းနိုင်ငံအတွင်း တရားမဝင်ရောက်ရှိနေကြသည့် နိုင်ငံခြားသားအလုပ်သမား (၂) သန်းခန့်ကို ယခုလ (၁) ရက်နေ့မှစတင်ကာ သက်ဆိုင်ရာဒေသများတွင် အလုပ်သမား မှတ်ပုံတင်ရန် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

<http://khitpyaing.org/news/july09/020709c.php>

*****

ဒုက္ခသည်များသတင်း

*****

မယ်လဒုက္ခသည်စခန်း ပြာပုံဖြစ်ရမည်ဟု ဒီကေဘီအေတပ်ဖွဲ့ ကြိမ်းဝါး No1 / ၃၀ ဇွန် ၂၀၀၉

ချုံခိုတိုက်ခိုက်ခံရသည့် တိုးတက်သော ကရင်ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့ (ဒီကေဘီအေ) ဥဥတပ်ဖွဲ့က လက်စားချေသည့် အနေဖြင့် မယ်လဒုက္ခသည်စခန်းကို ဖျက်ဆီးပစ်မည်ဟု ကြိမ်းဝါးခြောက် ကြိမ်းဝါးနေသောကြောင့် စခန်းမှ ဒုက္ခသည်များ စိုးရိမ်ပူပန်နေကြ သည်။

ယခုလ (၂၆) ရက်တွင် ချုံခိုတိုက်ခိုက်ခံရသဖြင့် ဒီကေဘီအေ (ဥဥ) အခြေချဗျူဟာ တပ်ရင်း (၇) မှ တပ်ရင်းမှူး ဗိုလ်စံပြုံး (ဗိုလ်ဆန်ပြုတ်) အပါအဝင် တပ်ဖွဲ့ဝင် (၁၀) ပါး အထိနာကျဆုံးခဲ့သဖြင့် လက်စားချေရန် ဒီကေဘီအေအဖွဲ့က ပြောကြားခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဒီကေဘီအေကလူတွေ အတော့်ကို စိတ်ဆိုးနေကြတယ်။ သူတို့တိုက်ခိုက်ခံရတဲ့နေရာက မယ်လခွင်ထဲမှာ ဆိုတော့ မယ်လဒုက္ခသည်စခန်းကို ပြာချပစ်မယ်လို့ ကြိမ်းဝါးနေတယ်။ လူဆိုတာကတော့ ဒီလိုပဲ ဒေါသဖြစ်နေတဲ့ အချိန်ဆိုတော့ အပြောအဆိုမှားတာတွေလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စကို သတိတော့ထားရမယ်" ဟု ဒီကေဘီအေနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်နေသည့် ထိုင်းနိုင်ငံသားတစ်ဦးက ပြောသည်။

မယ်လဒုက္ခသည်စခန်းမှ ဒုက္ခသည်များမှာ ၎င်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စိုးရိမ်နေကြပြီး အထုပ်အပိုးများ ထုပ်ကာ နေ့နေ့ ညည စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေကြကြောင်း ဒုက္ခသည်တစ်ဦးဖြစ်သူ စောကညောက ပြောသည်။

၎င်းက "ဒီကိစ္စပေါ့လို့မရဘူး။ ဒီလူတွေက နားပေါက်တဖက်တည်းပါတယ်။ အရင်ကလည်း မယ်လဒုက္ခသည် စခန်းမှာ ဒီကေဘီအေတွေဝင်ပြီးတော့ မီးရှို့တာတွေ၊ လုယက်တာတွေ၊ လူတွေကို ဖမ်းခေါ်သွားပြီး သတ်လိုက်တာတွေ ဖြစ်ဖူးတော့ အားလုံးက ဒီကိစ္စကို စိုးရိမ်နေကြတယ်" ဟု ပြောသည်။

မဲဆောက်မြို့၏ မြောက်ဘက် ကီလိုမီတာ (၆၀) ခန့်အကွာတွင် ကရင်ဒုက္ခသည် (၅) သောင်းခန့် နေထိုင်သည့် မယ်လဒုက္ခသည် စခန်း တည်ရှိပြီး စခန်း၏မြန်မာဘက် နယ်စပ်မျဉ်းမှာ သောင်ရင်းမြစ်ဖြစ်သည်။

ယခုလ (၂၆) ရက်တွင် ကေအန်ယူ တပ်မဟာ (၇) ဒေသကို ထိုးစစ်ဆင်အပြီး (ဥဥ) တပ်ဖွဲ့က ၎င်းတို့အခြေချဗျူဟာ တည်ရှိရာ မြဝတီခရိုင် ရွှေကုက္ကိုရွာသို့ သောင်ရင်းမြစ်ကြောင်းအတိုင်း ဆန်တက်ရာတွင် မယ်လဒုက္ခသည်အနီးရှိ မောင်ကလာဝဲဟု ခေါ်သည့်နေရာ တွင် အမည်မသိအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့၏ ချုံခိုတိုက်ခိုက်မှုကို ခံကြရခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းတိုက်ခိုက်မှုတွင် အသက်မသေဘဲ ဒဏ်ရာဖြင့် မဲဆောက်ဆေးရုံသို့ရောက်ရှိလာသည့် ဒီကောဘီအေ တပ်ဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက အဆိုပါ တိုက်ခိုက်မှုသည် ကေအန်ယူအဖွဲ့၏ လက်ချက်ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုသော်လည်း ကေအန်ယူ ဒု-ပုဂ္ဂိုလ် ပဒိုဒေးဗစ်သကဘောက အခင်းဖြစ်ပွားရာဒေသတွင် မိမိတို့တပ်ဖွဲ့ဝင်များမရှိကြောင်းနှင့် အဆိုပါတိုက်ခိုက်မှုတွင် ပါဝင်ပတ်သက်မှုမရှိဟု ပြောကြားသည်။

ကရင်ဒုက္ခသည်များကော်မတီ (ကေအာစီ) ပုဂ္ဂိုလ် စောရောဘတ်ထွေးက "ဒီလူတွေက အကုန်လုပ်ရဲကိုင်ရဲတဲ့ သဘောရှိတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့တော့ ပြောလို့မရဘူး။ စခန်းကို တကယ်ဝင်တိုက်မယ်ဆိုလို့ရှိရင် ကိုယ့်ကရင်တွေပဲ သေကျေပျက်စီးမှာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုကရင်တွေ သေကျေပျက်စီးမယ့် အလုပ်တွေကို မလုပ်စေချင်ဘူး။ မယ်လ စခန်းထဲမှာ ဒီကောဘီအေအဖွဲ့ဝင်တွေရဲ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဒါကြောင့် စပြီးစားတွေးခေါ်ကြဖို့ ပြောချင်တယ်" ဟု ပြောသည်။

မဲဆောက်မြို့မြောက်ဘက်ကီလိုမီတာ (၆၀) အကွာရှိ မယ်လစခန်းသည် ထိုင်း-မြန်မာနယ်စပ်ရှိ ထမ်းဟင်း ဘန်တုံယမ်း၊ နို့ဖိုး၊ အုန်းဖျန်၊ မယ်လ၊ မယ်လအူး၊ မယ်ရာမို စသည့် ကရင်ဒုက္ခသည်စခန်း (၇) ခုအနက် အကြီးဆုံး ဒုက္ခသည်စခန်းဖြစ်သည်။

http://khitpyaing.org/news/june_09/30_6_09d.php

*****

တတိယနိုင်ငံတွင် အခြေချသူ မြန်မာဒုက္ခသည် ၅ သောင်းပြည့်ပြီ

2009-06-30

ကမ္ဘာပေါ်မှာ အများဆုံး တတိယနိုင်ငံ ရွှေ့ပြောင်း အခြေချပေးရေး အစီအစဉ်အရ ထိုင်းနိုင်ငံ ဒုက္ခသည်စခန်းတွေက ကူညီပို့ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ မြန်မာဒုက္ခသည် အရေအတွက်ဟာ ၅ သောင်း ပြည့်သွားပြီလို့ ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များဆိုင်ရာ မဟာမင်းကြီးရုံး UNHCR က ဒီကနေ့ ဇွန်လ ၃၀ရက်မှာ ထုတ်ဖော် ပြောကြားလိုက်ပါတယ်။

၅ သောင်းမြောက် မြန်မာဒုက္ခသည်ဟာ ဒီကနေ့ ထိုင်းဒုက္ခသည်စခန်းကနေ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုမှာ အခြေချဖို့ ထွက်ခွာသွားပါပြီလို့ ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဂျီနီဗာမြို့ သတင်းစာရှင်းလင်းပွဲမှာ UNHCR ပြောခွင့်ရသူ William Spindler က သတင်းထောက်တွေကို ပြောပါတယ်။

မြန်မာဒုက္ခသည် တတိယနိုင်ငံ ရွှေ့ပြောင်းအခြေချပေးရေး အစီအစဉ်ကို ၂၀၀၄ ခုနှစ်က စတင် အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှာ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက မြန်မာဒုက္ခသည် အများစုက စပြီးလက်ခံခဲ့ရာက အခုလို အောင်မြင်လာခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံက မြန်မာဒုက္ခသည်တွေဟာ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်ကြာ အမိနိုင်ငံကနေ ထွက်ပြေးလာကြသူတွေ ဖြစ်ပြီး လက်ရှိ နိုင်ငံရေး အခြေအနေတွေအရ ပြည်တော်ပြန်ဖို့ လက်တွေ့အားဖြင့် မဖြစ်နိုင်တဲ့ အနေအထားမှာ ရှိနေပါတယ်။ တချိန်တည်းမှာလည်း ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အမြဲအခြေချဖို့ မဖြစ်နိုင်တဲ့ အတွက် အခုလို အစီအစဉ်သစ် ပေါ်လာတာဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာဒုက္ခသည်တွေကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ကနေဒါ၊ ဩစတေးလျ၊ ဖင်လန်၊ နယ်သာလန်၊ နယူးဇီလန်၊ နော်ဝေးနဲ့ ဆွီဒင်နိုင်ငံတွေက အခြေချနေထိုင်ဖို့ လက်ခံခဲ့ကြပါတယ်။

တတိယနိုင်ငံအခြေချမှု လူဦးရေ ၅ သောင်းမြောက် ဒုက္ခသည်ကတော့ ထိုင်းနိုင်ငံ မယ်ဟောင်ဆောင်ခရိုင် ဘန်မယ်နိုင်ငံဆွိုင်း ဒုက္ခသည်စခန်းက ကရင်နီ ကျောင်းဆရာတစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကိုပလုရာရ်ဖြစ်ပြီး ထိုင်းနိုင်ငံကို ၁၉၉၆ ခုနှစ်ကစပြီး ထွက်ပြေးရောက်ရှိလာသူလို့ သိရပါတယ်။ သူဟာ ဇနီးနဲ့ ၂ နှစ်အရွယ်သမီးငယ်နဲ့အတူ ဗန်ကောက် လေဆိပ်ကနေ နာရီ ၃၀ နီးပါးရှိတဲ့ လေကြောင်းခရီးနဲ့ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နယူးဂျာစီ ပြည်နယ် ကမ်ဒမ်မြို့ကို ထွက်ခွာလာနေပြီလို့ သိရပါတယ်။

ကုလသမဂ္ဂစာရင်းဝင် မြန်မာဒုက္ခသည် ၁၁၂,၈၀၀ဟာ ထိုင်းနိုင်ငံက ဒုက္ခသည်စခန်း ၉ ခုမှာ ရှိနေဆဲဖြစ်ပြီး ဒီအထဲက ၆ ထောင်ကနေ ၇ ထောင်အထိ တတိယနိုင်ငံကို ဒီနှစ်အတွင်း ပို့ဆောင်ပေးနိုင်မယ်လို့ UNHCR က မျှော်လင့်ထားပါတယ်။

http://www.rfa.org/burmese/news/number_of_burmese_refugees_in_3rd_countries_reach_50000-06302009163035.html

*****

ဒီကေဘီအေ အင်အား ၂၀ ထိုင်းဘက်ခြမ်းသို့ ဝင်လာသဖြင့် ဒုက္ခသည်များ ထိတ်လန့် နွယ်လေး။
ဇူလိုင်လ ၂ ရက်၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်။

တိုးတက်သော ကရင်ဗုဒ္ဓဘာသာတပ်မတော်(ဒီကေဘီအေ) အင်အား ၂၀ ခန့်သည် ယမန်နေ့ညတွင် ထိုင်းနယ် မြေတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသဖြင့် ခြိမ်းခြောက်ခံထားရသည့် မယ်လဒုက္ခသည် စခန်းမှ ဒုက္ခသည်များ စိုးရိမ် ကြောက်လန့်နေကြရသည်။

ယခုဖွဲ့စည်းလုပ်ငန်း ရက်နေ့ အမည်မသိ လက်နက်ကိုင်တစ်ဦး ခြံခိုတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဒီကေဘီအေဘက်မှ တပ်ရင်း(၇) တပ်ရင်းမှူးအပါအဝင် ၈ ထိခိုက်ကျဆုံးမှုကို မကျေနပ်သဖြင့် မယ်လစခန်းကို ဝင်ရောက် ဖျက်ဆီးမည်ဟု ခြိမ်းခြောက်ခံရသည့် သတင်းထွက်ပေါ်ခဲ့သည်။

ယင်းသတင်းထွက်ပေါ်ပြီးနောက် ယမန်နေ့ညက ဒီကေဘီအေ တပ်ဖွဲ့ ထိုင်းဘက်ခြမ်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည် ဆိုသောကြောင့် ဒုက္ခသည်များ ပိုမိုစိုးရိမ်နေကြသည်ဟု ဒုက္ခသည် တစ်ဦးက ပြောသည်။

"သူတို့ခေါင်းဆောင်တွေ အများကြီး သေတယ်ဆိုတော့ သူတို့ မကျေနပ်ဘူး။ သူတို့ မယ်လ စခန်း ထဲဝင်မယ်ကြားတယ်။ အဲဒါ အားလုံးသတိနဲ့ နေနေကြတာပေါ့။ ထွက်ပြေးလို့တော့မရပါဘူး။ ကလေး တွေ တပြုံးကြီး လူကြီး သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ အများကြီး။ ဘယ်ဘက်ကဝင်မလဲ သဲထိတ်ရင်ဖိုနဲ့ တ ထိတ်ထိတ်တလန့်လန့် ကြောက်တတ်တဲ့ လူဆို အိပ်လို့မရဘူးပေါ့။ သူတို့လာလဲ ဘာတခုမှ ရမှာ မဟုတ်ဘူး လူထုတွေပဲ အချောင် သေရမယ်။"

လက်ရှိ မယ်လ ဒုက္ခသည်စခန်းကို လုံခြုံရေး တိုးမြှင့်ချထားပြီး ၂၄ နာရီ အချိန်ပြည့် စောင့်ကြည့်စစ်ဆေးမှုများကို ပိုမိုတင်းကြပ်စွာ ပြုလုပ်ထားသည်ဟု စခန်းကော်မတီ ဒု -ပုဂ္ဂိုလ် မန်းထွန်းထွန်းက ပြောသည်။

"ဖြစ်ဖြစ်ခြင်း သူတို့လဲ ကေအန်ယူလုပ်တယ်။ ဒုက္ခသည် စခန်းကာကွယ်ရေးလုပ်တယ်။ အဲလို ထင် တာ ရှိရင်ရှိမှာပေါ့။ အဲဒါသူတို့ဒေါသလည်းထွက်မယ် စိတ်ဆိုးတော့ ပြောတာလည်း ရှိမှာပေါ့။ ဒီ လောက်တောင်ဖြစ်တာ ဒုက္ခသည်စခန်း အကုန်လုံး မြန်မာပြည် ပြန်မောင်းပြန် မယ်ဆိုတဲ့ အပုံစံမျိုး သူတို့ပြောတာရှိတာပေါ့။ တကယ့် တကယ်က ဘာလုပ်ရှားမှုမှ မတွေ့ရဘူး။ နောက်ယှက်မယ့် အနေ အထားလဲ မတွေ့ရပါဘူး။"

ဒီကေဘီအေ တပ်အဖွဲ့အနေဖြင့် ဒုက္ခသည်စခန်းအား ဝင်ရောက် ဖျက်ဆီးလိမ့်မည် မဟုတ်ဟု မန်းထွန်းထွန်းက သုံးသပ်သည်။

"နိုင်ငံတကာရဲ့ ကာကွယ်မှု အောက်မှာရှိတဲ့ ကျနော်တို့ စခန်းကို သူတို့ဝင်ရောက် နှောက်ယှက်ဖို့ မထင်ဘူးလေ။ ဘာလို့လဲဆို တစ်တရား ဖြစ်မယ်ဆို သူတို့ထိုင်းနဲ့ ဆက်ဆံရေး အကြီးအကျယ် ထိခိုက် သွားနိုင်တယ်။ နိုင်ငံတကာအသိုင်းအဝိုင်းမှာလဲ သူတို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ သူတို့ရဲ့ image ကလုံးဝ အားမကောင်းတော့ဘူးလေ။ တဘက်ကလဲ သူတို့နဲ့ သက်ဆိုင်ရာ မိသားစုတွေကလည်း နေတာပဲ။ ဒုက္ခရောက်ရင် အကုန်လက်ခံတာပဲ။ ဆိုတော့ သူတို့ကလဲ မလုပ်ဘူးလို့ ကျနော်တို့က ထင်တယ် လေ"

ဒုက္ခသည်စခန်းအုပ်ချုပ်ရေး ထိုင်းဘက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိများ၊ နိုင်ငံတကာအဖွဲ့အစည်း များကို ဒုက္ခသည်များ လုံခြုံရေးအတွက် အကောင်းဆုံးတာဝန်ယူ စောင့်ရှောက်ပေးရန် အကူအညီ တောင်းခံထားသည်ဟု သိရသည်။

<http://www.nmg-news.com/nmg/news020709b.html>

*****

ရိုဟင်ဂျာ ၁၀၀၀ ခန့် အတင်းအကျပ် ပြောင်းရွှေ့ခံရ
Thursday, 02 July 2009 17:32 ဧရာဝတီ

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်နိုင်ငံရှိ ဒုက္ခသည် စခန်းအနီးတွင် နေထိုင်လျက်ရှိသော ရိုဟင်ဂျာ အိမ်ခြေ ၄၀၀ခန့်ကို ဒုက္ခသည် စခန်းမှ တာဝန်ရှိသူများနှင့် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ရဲတပ်ဖွဲ့များက အတင်းအကျပ် ပြောင်းရွှေ့ရန်ကြိုးပမ်း နေသည်။

ယင်းအိမ်များသည် Cox's Bazarပြည်နယ် Kutupalong Refugee Camp အပြင်တွင်ရှိပြီး ရိုဟင်ဂျာ ဒုက္ခသည် စုစုပေါင်း ၁၀၀၀ခန့် နေထိုင်ကြ ကြောင်း ဒါကာ အခြေစိုက် ကုလသမဂ္ဂ ဒုက္ခသည်များ ဆိုင်ရာမဟာ မင်းကြီးရုံး UNHCRမှ တာဝန်ရှိသူ တဦး ကပြောသည်။

Arakan Protect Project (APP) အဖွဲ့မှ မှတ်တမ်း ဆက်သွယ်ညှိနှိုင်းရေးမှူးChris Lewa က "အာဏာပိုင်တွေက လာရောက်အခြေချ နေထိုင်သူတွေ အားလုံးကို အမြန်ဆုံး ထွက်ခွာမသွားဘူးဆိုရင် အရေး ယူသွားမယ်လို့ ပြောတယ်" ဟု ဧရာဝတီသို့ ပြောသည်။

ဒုက္ခသည်စခန်းနှင့် ကိုက် ၁၀၀ အကွာ အဝေးတွင် နေထိုင်ကြသူများ အားလုံးသည် ရခိုင်စီမံကိန်း (Arakan Project -AP) အရ မေလတွင် စွန့်ခွာရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် အစိုးရက ထုတ်ဖော် ပြောကြား ထားခဲ့သည်။

UNHCR တာဝန်ရှိသူတဦးက "ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် အစိုးရက ရိုဟင်ဂျာတွေဟာ ဒုက္ခသည်တွေ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်တရား သော အကျိုးခံစားခွင့်ကြောင့် ဒုက္ခသည် စခန်းအနီးမှာ လာနေတာလို့ ထုတ်ပြောခဲ့တယ်" ဟု ဧရာဝတီသို့ ပြော သည်။

ကုလားတန်သတင်း ဌာနမှ အယ်ဒီတာ ကိုတင်စိုးက "မောင်းထုတ်ခံရတဲ့သူတွေက ခုချိန်ထိ အဲဒီနေရာမှာ ရှိသေးတယ်။ တချို့ဆိုရင် အခုချိန်ထိ ပလတ်စတတ်အိတ်တွေကို အမိုးအကာ လုပ်ပြီး အဲဒီနေရာမှာ နေတုန်းပဲ။ အစားအသောက်နဲ့ သောက်သုံးရေ မလုံလောက်သလို အိမ်သာလည်း

အလုံအလောက်မရှိဘူး”ဟုပြောသည်။

ရခိုင်ပြည်နယ် မောင်းတောမြို့နယ် မြောက်ပိုင်းမှ မိသားစု ၁၀၀ကျော်ခန့် သည် မကြာသေးမီက ဒုက္ခသည် စခန်း အပြင်တွင် အခြေချနေထိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

Cox’s Bazar ခရိုင်ရှိ ရွှေ့ပြောင်း ဒုက္ခသည် စခန်း ၂ခုတွင် ရိုဟင်ဂျာ ဒုက္ခသည်ပေါင်း ၃၀၀၀၀ ကျော် လက်ရှိ နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူ့အခွင့်အရေး အခြေအနေနှင့် ရိုဟင်ဂျာ အကျပ်အတည်း တို့အပေါ် ၁၄ ကြိမ်မြောက် အာဆီယံ စုံညီ အစည်းအဝေးတွင် ထည့်သွင်း ဆွေးနွေးသွားခဲ့သေးသည်။

ယင်း အစည်းအဝေးတွင် ရိုဟင်ဂျာ ဆိုသည်မှာ ဘင်္ဂါလီလူမျိုးများသာ ဖြစ်၍ မြန်မာတိုင်းရင်းသားထဲတွင် မပါဝင်ကြောင်း မြန်မာ စစ် အစိုးရ၏ နိုင်ငံခြားရေး ဝန်ကြီး ပီးညာဏ်ဝင်းက ငြင်းဆိုခဲ့သည်။

ရိုဟင်ဂျာ အများအပြားသည် မလေးရှား၊ အင်ဒိုနီးရှား နိုင်ငံများသို့ သွားရောက်ရန် အတွက် မြန်မာနိုင်ငံမှ အလုံးအရင်းဖြင့် ထွက်ခွာလျက် ရှိသည်။

ပင်လယ်ရေလှိုင်း အငြိမ်သက်ဆုံး ကာလဖြစ်သည့် နိုဝင်ဘာလ နောက်ပိုင်းတွင် ပိုမို၍ စွန့်စား ထွက်ခွာလေ့ ရှိသည်။

ရိုဟင်ဂျာများသည် အစ္စလမ် ဘာသာဝင်များဖြစ်ပြီး နိုင်ငံမဲ့နေသော လူနည်းစု ဖြစ်သည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်၏ ပြင်ပသို့ သွားလာခွင့်မရအောင် မြန်မာ အာဏာပိုင်များက ဖိနှိပ်ထားသည်။

ယခင် ၂၀၀၈ စက်တင်ဘာလက ရိုဟင်ဂျာ ၁၀၀ ကျော်သည် အလုပ်အကိုင် ရရှိရေးအတွက် ရန်ကုန်သို့ သွားရောက်ရန် ကြိုးပမ်းစပီ ဖမ်းဆီးခံရသည်။ အာဏာပိုင်တို့က ၎င်းတို့ကို ထောင်ဒဏ် ၆ လ အသီးသီး ချမှတ်လိုက်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၎င်းတို့အပေါ် ထားရှိသည့် တင်းကျပ်သော စည်းကမ်းချက် များကြောင့် စားဝတ်နေရေး ပိုမိုကျပ်တည်း လာသည်။ ထို့ကြောင့် ရိုဟင်ဂျာ အများအပြားသည် ပွဲစားများ၏ အကူအညီဖြင့် ရခိုင်ပြည်နယ် ပြင်ပသို့ အရဲစွန့် ထွက်ခွာကြသည်။ အခြား နိုင်ငံများသို့ ရေလမ်းခရီးဖြင့် တရားမဝင် သွားရောက်ကြရာ အများစုမှာ ထိုင်းနိုင်ငံ ကမ်းရိုးတန်း ဒေသများ သို့မဟုတ် မုန်တိုင်းထန်သည့် ကပ္ပလီ ပင်လယ်ဘက်သို့ ရောက်ရှိသွားကြသည်။

ထိုင်းအစိုးရက ထုတ်ပြန်သည့် စာရင်းဇယားများအရ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ တရားမဝင် ရောက်ရှိလာသည့် ရိုဟင်ဂျာ အရေအတွက်မှာ တနှစ်ထက်တနှစ် ပိုမိုများပြားလာသည်။ ၂၀၀၅-၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် ၁၂၂၅ ပါးရှိပြီး ၂၀၀၇-၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ၄၈၈၆ ပါးရှိသည်။

ပြီးခဲ့သည့် နှစ်ကုန်ပိုင်းတွင် တလအတွင်း တရားမဝင် ရောက်ရှိလာသော ရိုဟင်ဂျာများကို ဖမ်းဆီးရမိမှု ၈ ကြိမ်ရှိခဲ့ပြီး လူပါးရေ စုစုပေါင်းမှာ ၆၅၉ ပါး ဖြစ်သည်။

<http://www.irrawaddy.org/bur/2009-07-02-10-33-35.html>

*****